

آشنایی با فیزیک اتمی و هسته‌ای

Dr: B. Barati
09163014685

عناوین مطالب مورد بررسی در این فصل:

اثر فوتوالکتریک و فوتون

طیف اتمی

مدل اتمی رادرفورد-بور

لیزر

سوال؟

چرا وقتی به الکترودهای دو سر لامپ‌های جاری گاز رقیق و کم فشار عناصری مانند هیدروژن، هلیم، جیوه یا نئون، ولتاژ بالایی را اعمال می‌کنیم شروع به گسیل نور به رنگ‌های مختلف می‌کنند؟

فیزیک مدرن بر چه نظریه‌هایی استوار است؟ نظریه نسبیت خاص (مربوط به مطالعه پدیده‌ها در تندی‌های بسیار زیاد و قابل

مقایسه با تندی نور)، نظریه نسبیت عام (مربوط به مطالعه هندسه فضا - زمان و گرانش) و نظریه

کوانتومی (مربوط به مطالعه پدیده‌ها در مقیاس‌های بسیار کوچک، مانند اتم‌ها و ذره‌های سازنده آنها)

مشابه شد که امروزه به آن فیزیک جدید می‌گویند.

مقدمه: اگر بر کلاهک برق‌نمایی با بار منفی، نور فرابنفش تابیده شود، مشاهده می‌شود که انحراف ورقه‌های آن کاهش می‌یابد (شکل (الف) در حالی که با تابش نور مرئی، تغییری در انحراف ورقه‌های برق‌نما رخ نمی‌دهد شکل (ب) این سوال مطرح می‌شود: چرا این اتفاق می‌افتد؟

شکل‌ها: الف) برهم کنش تور فرودی فرابنفش با کلاهک برق‌نما سبب می‌شود تا ورقه‌های آن به سرعت به هم نزدیک شوند. (ب) در حالی که برهم کنش نور مرئی گسیل‌شده از یک لامپ رشته‌ای تغییری در انحراف ورقه‌های برق‌نما به وجود نمی‌آورد.

انرژی امواج E-M

انیشتمین در نظریه فوتوالکتریک خود، بر اساس کارپلانک، نور با بسامد f را بصورت مجموعه ای از بسته های انرژی به نام فوتون معرفی نمود که انرژی هر بسته برابر با:

$$E = nhf = \frac{nhc}{\lambda}$$

$$c = 3 \times 10^8 \text{ m/s} \text{ سرعت نور}$$

$$h = 6.63 \times 10^{-34} \text{ J.S} \text{ ثابت پلانک}$$

مثال: تعداد فوتون هایی را که در یک ثانیه از یک لامپ قرمز ۶۰ واتی آسیل می شود را محاسبه کنید.

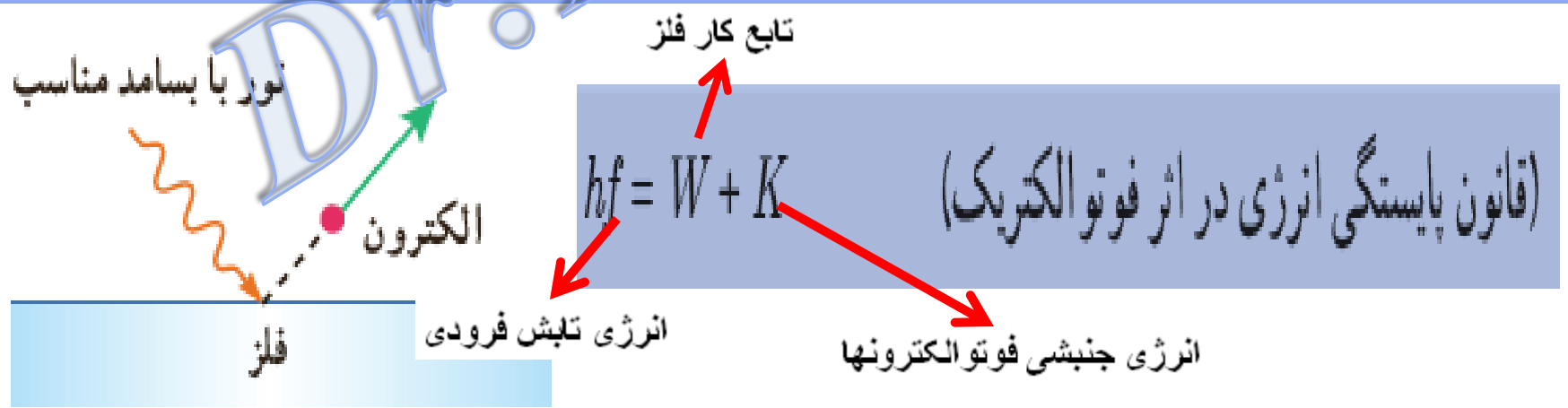
$$E = pt = 60 \times 1 = 60 \text{ J} \quad \lambda = 6600 \text{ \AA}, \quad h = 6.63 \times 10^{-34} \text{ J.S}$$

$$E = \frac{nhc}{\lambda} \Rightarrow 60 = \frac{n \times 6.63 \times 10^{-34} \times 3 \times 10^8}{6600 \times 10^{-10}} \Rightarrow n = 2 \times 10^{20} \text{ فوتون}$$

بیان اثر فوتوالکتریک: آزمایش نشان می‌دهد وقتی نوری با بسامد مناسب

مناسب مانند نور فرابنفش به سطح فلزی بتابد الکترون‌هایی از آن گسیل می‌شوند (شکل زیر). این پدیده فیزیکی را، اثر فوتوالکتریک یا الکترون‌های جدا شده از سطح فلز را فوتوالکتریک می‌نامند.

بنا بر نظر اینشتین، وقتی نوری تکفام بر سطح فلزی می‌تابد، هر فوتون صرفاً با یکی از الکترون‌های فلز برهم‌کنش می‌کند. اگر فوتون انرژی کافی داشته باشد تا فرایند خارج کردن الکترون از فلز را انجام دهد، الکترون به طور آنی از آن گسیل می‌شود. در این صورت بخشی از انرژی فوتون صرف جدا کردن الکترون از فلز می‌شود و مابقی آن به انرژی جنبشی الکترون خارج شده تبدیل می‌شود.

چند تعریف کاربردی

تعریف الکترون - ولت (ev): برابر مقدار انرژی است که وقتی یک الکترون بین دو نقطه با اختلاف پتانسیل یک ولت، جابجا شود، آزاد یا مصرف می کنند.

$$ev = 1.6 \times 10^{-19} J \Rightarrow 1 J = 6.25 \times 10^{18} ev$$

مثال: انرژی فوتونی 2Kev است طول موج وابسته به این فوتون چند nm است؟

الف: ۵۰

ب: ۶

ج: ۰/۵

د: ۰/۶

$$h = 4 \times 10^{-15} ev \cdot s, \quad c = 3 \times 10^8 m/s$$

$$E = \frac{nhc}{\lambda} \Rightarrow 2000 ev = \frac{1 \times 4 \times 10^{-15} ev \cdot s \times 3 \times 10^8 m/s}{\lambda} \Rightarrow \lambda = 6 \times 10^{-10} m = 0.6 nm$$

تعریف بسامد قطع (f_0): در پدیده فوتوالکترونیک اگر بسامد نور فرودی بر سطح فلز از حد معینی کمتر شود، دیگر هیچ فوتوالکترونی از سطح فلز خارج نمی شود این بسامد را که در واقع کوچک ترین بسامد برای انجام پدیده فوتوالکترونیک است را بسامد قطع گویند.

طول موج قطع (λ_0): بلندترین طول موجی است که بسبب گسیل فوتوالکترونها می شود.

$$\left(\lambda_0 = \frac{c}{f_0} \right)$$

تابع کار (w_0): حداقل انرژی لازم برای کندالکترونها از سطح یک فلز را تابع کار آن فلز گویند.

$$w_0 = hf_0 = \frac{hc}{\lambda_0}$$

فیزیک کلاسیک در تفسیر نتایج پدیده فوتوالکتریک

۱) انتظار می رفت هنگام برهم کنش نور فرودی با سطح فلز، میدان الکتریکی این موج نیروی $F = -eE$ را به الکترون های فرودی وارد کند و در اثر نوسان، دامنه برخی از الکترونها به قدر کافی بزرگ شود و انرژی لازم برای جدا شدن از سطح فلز را پیدا کنند و بنابر نظریه فیزیک کلاسیک باید پدیده فوتوالکتریک در هر بسامدی رخ دهد در حالی که این نتیجه با تجربه سازگار نیست.

۲) بر اساس نظریه ماکسول، شدت نور فرودی با مربع دامنه میدان الکتریکی موج E متناسب است $(I \propto E^2)$ ، پس انتظار می رود به ازای یک بسامد معین، اگر شدت نور فرودی بر سطح فلز را افزایش دهیم باید الکترونها با انرژی جنبشی بیشتری از فلز خارج شوند، نتیجه ای که تجربه آن را تأیید نمی کند.

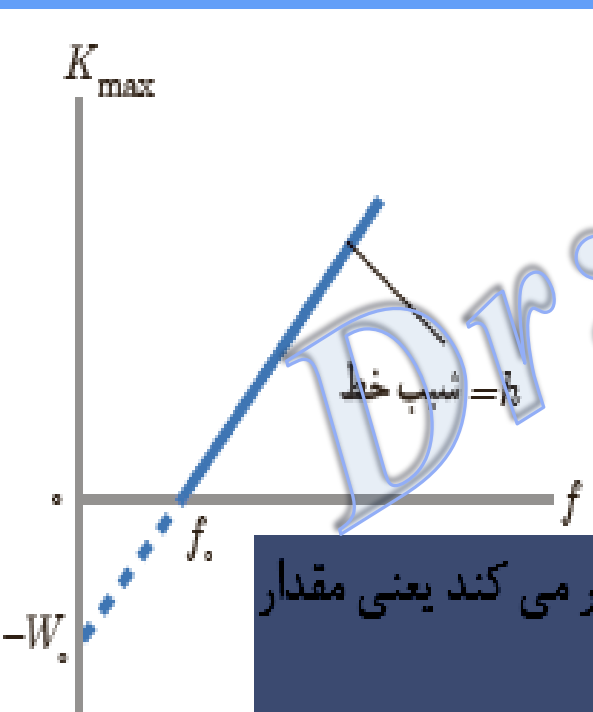
۱) اگر شدت نور فرودی کافی باشد اثر فوتوالکتریک در هر بسامدی باید رخ دهد در حالی که اگر بسامد نور فرودی کمتر از بسامد قطع (f_0) باشد اثر فوتوالکتریک رخ نمی دهد.

۲) بنابر قانون های فیزیک کلاسیک، K_{max} فوتوالکترون باید به شدت نور فرودی (انرژی نور) بستگی داشته باشد در حالی که K_{max} مستقل از شدت نور فرودی است.

بررسی عوامل تأثیرگذار بر انرژی جنبشی فوتوالکترون ها:

الف) بسامد ثابت و افزایش شدت نور: با افزایش توان منبع نور، شدت نور فرودی بر الکتروود A را افزایش می دهیم مقدار K_{\max} تغییر نمی کند بلکه فقط باعث افزایش تعداد فوتوالکترون های گسیلی از الکتروود A خواهد شد که افزایش جریان مدار را در پی دارد.
نتیجه: مقدار K_{\max} به شدت نور فرود بستگی ندارد.

ب) اثر بسامد نور فرودی: هرچه بسامد نور فرودی بر الکتروود A بیش تر باشد مقدار K_{\max} نیز بیش تر خواهد بود. یعنی K_{\max} به بسامد نور فرودی بستگی دارد.

$$K_{\max} = hf - W_0 \quad (\text{معادله فوتوالکتریک})$$

$$K_{\max} = h(f - f_0) = hc \left(\frac{1}{\lambda} - \frac{1}{\lambda_0} \right)$$

ج) اثر جنس الکتروود فلزی A : با تغییر جنس الکتروود فلزی A ، مقدار K_{\max} تغییر می کند یعنی مقدار

K_{\max} به جنس الکتروود A بستگی دارد.

پرسش: تابشی با بسامد معین باعث می‌شود تا فوتوالکتردهایی سطح فلز ۱ را ترک کنند، ولی از سطح فلز ۲ خارج نشوند. انرژی فوتون‌های فرودی را با تابع کار فلزها مقایسه کنید.

Dr. B. Barati

مثال: پدیده‌ی فوتوالکتریک کدام مورد را تایید می‌کند؟

(ب) ماهیت موجی نور

(الف) تداخل موج‌های E-M

(د) ماهیت الکتریکی نور

(ج) ماهیت ذره‌ای

گزینه (ج)

یک چشمه نور مرئی با توان 1.00 W ، فوتون‌هایی با طول موج $\lambda = 550 \text{ nm}$ گسیل می‌کند.

(الف) انرژی هر فوتون را بر حسب الکترون ولت محاسبه کنید.

(ب) چه تعداد فوتون در هر ثانیه از این چشمه نور گسیل می‌شود؟

$$E = hf = \frac{hc}{\lambda}$$

$$hc = (6.63 \times 10^{-34} \text{ J}\cdot\text{s})(3.00 \times 10^8 \text{ m/s}) = 1.99 \times 10^{-25} \text{ J}\cdot\text{m}$$

$$hc = (1.99 \times 10^{-25} \text{ J}\cdot\text{m}) \left(\frac{1 \text{ eV}}{1.60 \times 10^{-19} \text{ J}} \right) \left(\frac{1 \text{ nm}}{10^{-9} \text{ m}} \right) = 1.24 \times 10^3 \text{ eV}\cdot\text{nm}$$

$$E = \frac{1.24 \times 10^3 \text{ eV}\cdot\text{nm}}{550 \text{ nm}} = 2.25 \text{ eV}$$

(ب) ابتدا انرژی تابش شده توسط لامپ را در هر ثانیه به دست می‌آوریم:

$$E = pt = (1.00 \text{ W})(1 \text{ s}) = 1.00 \text{ J} = (1.00 \text{ J}) \left(\frac{1 \text{ eV}}{1.60 \times 10^{-19} \text{ J}} \right) = 6.25 \times 10^{18} \text{ eV}$$

$$n = \frac{6.25 \times 10^{18} \text{ eV}}{2.25 \text{ eV}} = 2.78 \times 10^{18}$$

الف) تابع کار طلا برابر $5/20 \text{ eV}$ است. بسامد کمینه نور برای خارج کردن الکترون‌ها از سطح این فلز را پیدا کنید.

ب) طول موج آستانه (طول موج متناظر با بسامد آستانه f_0) را به دست آورید.

پاسخ: الف) بسامد کمینه نور برای خارج کردن الکترون‌ها از سطح طلا برابر بسامد آستانه است. بنابراین خواهیم داشت:

$$f_0 = \frac{W_0}{h} = \frac{5/20 \text{ eV}}{4/14 \times 10^{-15} \text{ eV}\cdot\text{s}} = 1/26 \times 10^{15} \text{ Hz}$$

فوتون‌های نوری که بسامد آنها بیشتر از $1/26 \times 10^{15} \text{ Hz}$ است، انرژی کافی برای خارج کردن الکترون‌ها از سطح طلا را دارند.

$$\lambda_0 = \frac{c}{f_0} = \frac{3 \times 10^8}{1.26 \times 10^{15}} = 2.38 \times 10^{-7} \text{ m} = 238 \text{ (nm)}$$

در ناحیه فرابنفش قرار دارد

نوری با طول موج 240 nm به سطحی از جنس تنگستن با تابع کار 4.52 eV می‌تابد.

الف) بسامد نور فرودی و بسامد آستانه را برای تنگستن پیدا کنید.

ب) پیشینه تندی فوتوالکترن‌های خارج‌شده از تنگستن را حساب کنید. (جرم الکترون را $9.11 \times 10^{-31} \text{ kg}$ بگیرید.)

الف) از رابطه $f = c/\lambda$ ، بسامد متناظر با طول موج نور فرودی را به دست می‌آوریم:

$$f = \frac{c}{\lambda} = \frac{3.00 \times 10^8 \text{ m/s}}{240 \times 10^{-9} \text{ m}} = 1.25 \times 10^{15} \text{ Hz}$$

بسامد آستانه برای سطحی از جنس تنگستن برابر است با:

$$f_0 = \frac{W_0}{h} = \frac{4.52 \text{ eV}}{4.14 \times 10^{-15} \text{ eV}\cdot\text{s}} = 1.09 \times 10^{15} \text{ Hz}$$

چون بسامد نور فرودی بیشتر از بسامد آستانه است ($f > f_0$)، برهم کنش فوتون‌های نور فرودی با الکترون‌های سطح تنگستن،

سبب خارج شدن و ترک فوتوالکترن‌هایی از سطح آن می‌شود.

دنباله حل سوال

(ب) ابتدا بیشینه انرژی جنبشی فوتوالکترن‌های گسیل شده را بدست می آوریم

$$K_{\max} = hf - W_0 = \frac{hc}{\lambda} - W_0 = \frac{1/24 \times 10^3 \text{ eV} \cdot \text{nm}}{240 \text{ nm}} - 4/52 \text{ eV} = 0/646 \text{ eV}$$

با تبدیل یکای مقدار به دست آمده بر حسب ژول داریم:

$$K_{\max} = (0/646 \text{ eV}) \left(\frac{1/60 \times 10^{-19} \text{ J}}{1 \text{ eV}} \right) = 1/03 \times 10^{-19} \text{ J}$$

به این ترتیب از رابطه $K_{\max} = \frac{1}{2} m v_{\max}^2$ ، بیشینه تندی فوتوالکترن‌های خارج شده برابر است با:

$$v_{\max} = \sqrt{\frac{2K_{\max}}{m}} = \sqrt{\frac{2 \times 1/03 \times 10^{-19} \text{ J}}{9/11 \times 10^{-31} \text{ kg}}} = 2/15 \times 10^6 \text{ m/s}$$

طول موج آستانه برای اثر فوتوالکتریک در یک فلز معین برابر 254nm است.

الف) تابع کار این فلز بر حسب الکترون ولت چقدر است؟

ب) توضیح دهید که آیا اثر فوتوالکتریک به ازای طول موج های کوچک تر، مساوی یا بزرگ تر از 254nm مشاهده خواهد شد.

Dr: B. Barati

در پدیده فوتوالکتریک برای فلز روی،

الف) بلندترین طول موجی را پیدا کنید که سبب گسیل فوتوالکترن‌ها می‌شود.

ب) وقتی نوری با طول موج 220 nm با سطح این فلز برهم‌کنش کند، بیشینه تندی فوتوالکترن‌ها چقدر است؟

Dr.: B. Barati

بررسی اثر فرکانس روی انرژی جنبشی فوتوالکترونها

مثال: اگر فرکانس را نصف کنیم K_m چگونه تغییر می کند؟

$$K_{m2} = hf - W_0 = \frac{hf}{2} - W_0 = \left(\frac{hf}{2} - \frac{W_0}{2}\right) - \frac{W_0}{2} \Rightarrow K_{m2} = \frac{K_{m1}}{2} - \frac{W_0}{2} \Rightarrow K_{m2} < \frac{K_{m1}}{2}$$

مثال: اگر فرکانس دو برابر شود K_m چگونه تغییر می کند؟

$$K_{m2} = hf - W_0 = h(2f) - W_0 = (2hf - 2W_0) + W_0 \Rightarrow K_{m2} = 2K_{m1} + W_0 \Rightarrow K_{m2} > 2K_{m1}$$

مثال: در یک آزمایش فوتوالکتریک، تابع کار فلز مورد آزمایش 1.2eV است با استفاده از نور مرئی و انتخاب رنگ مناسب، بیشترین مقدار ممکن انرژی جنبشی هر فوتوالکترون چند الکترون ولت است؟

$$h = 4 \times 10^{-15} \text{eV}\cdot\text{s}$$

$$0.4\mu\text{m} \leq \lambda \leq 0.7\mu\text{m}$$

$$c = 3 \times 10^8 \text{m/s}$$

د: 0.8

ج: 2.8

ب: 1.8

الف: 3

حل: در محدوده نور مرئی، بیشترین انرژی مربوط به نور بنفش یا طول موج $0.4\mu\text{m}$ است. بنابراین با استفاده از طول موج نور بنفش انرژی حاصل از یک فوتون آن را بصورت زیر حساب می‌کنیم.

$$E = \frac{hc}{\lambda} = \frac{4 \times 10^{-15} \times 3 \times 10^8}{4 \times 10^{-7}} = 3\text{eV}$$

$$K_{\text{max}} = E - W_0 = 3 - 1.2 = 1.8\text{eV}$$

مثال: در پدیده فوتوالکتریک، تعداد فوتوالکترونهایی که در یک بازه زمانی مشخص، از سطح فلز خارج می شوند با کدام متناسب است؟

الف) شدت نور فرودی ب) بسامد نور فرودی ج) طول موج نور فرودی د) تابع کار فلز

حل: با تغییرات شدت نور، تعداد فوتون های نور تغییر می کرده و باعث تغییر در تعداد فوتوالکترونهای گسیلی خواهد شد زیرا هر الکترون، یک فوتون جذب می کند.

مثال: اگر در پدیده فوتوالکتریک به جای لامپ فرابنفش $20W$ از لامپ فرابنفش $40W$ استفاده می شود کدام یک دو برابر می شود.

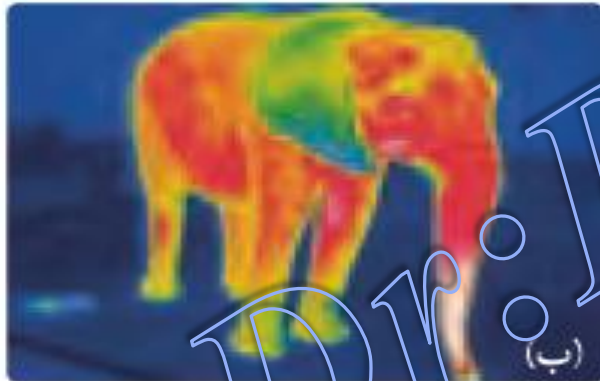
الف) شدت جریان مدار ب) ولتاژ متوق کننده ج) K_{max} د) ب و ج

$$A_2 = 2A_1 \Rightarrow N_2 = 2N_1 \Rightarrow I_2 = 2I_1 \Rightarrow \text{تعداد فوتون}$$

تابش گرمایی: همه‌ی اجسام در هر دمایی از خود امواج E-M تابش می‌کنند که گسیل تابش

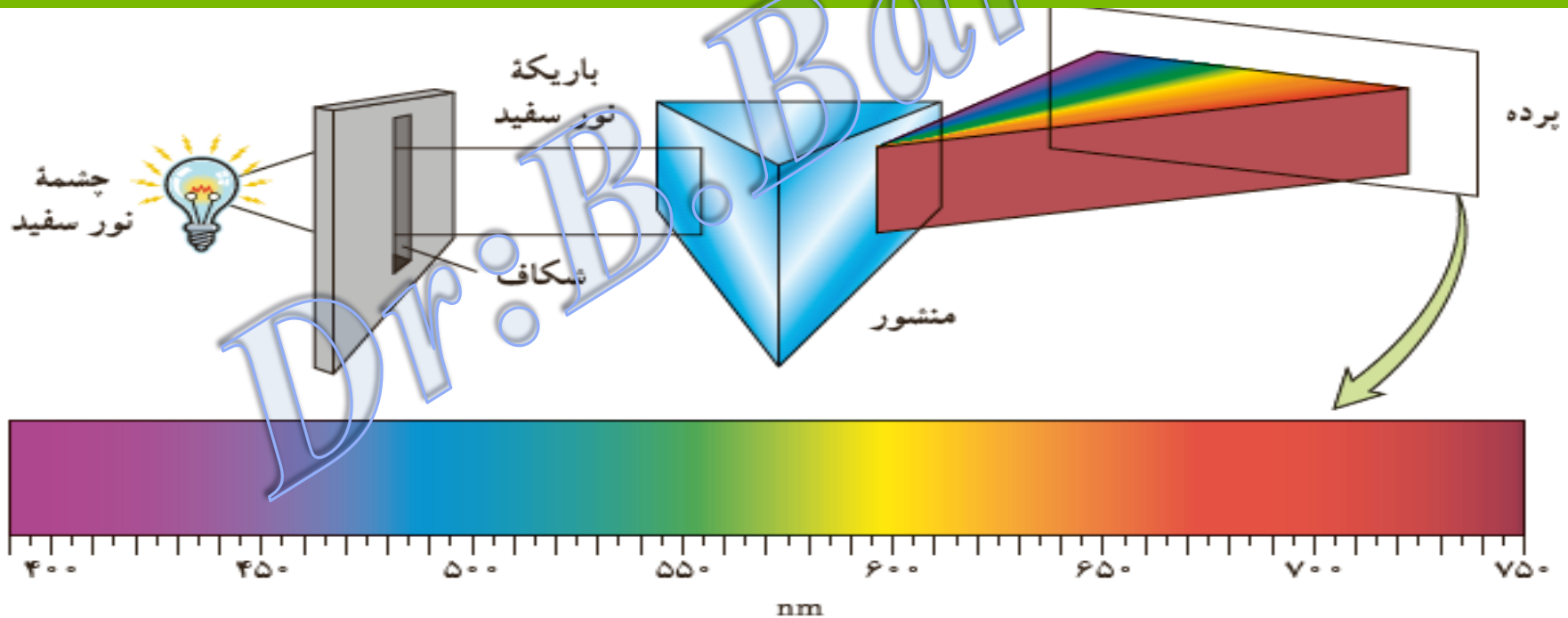
های E-M از سطح اجسام را تابش گرمایی می‌گویند.

نکته: در تابش گسیل شده از سطح اجسام همه‌ی طول موج‌های فروسرخ، مرئی و فرابنفش به صورت یک طیف پیوسته وجود دارد.

شکل‌ها: (الف) اجسام در دماهای بالا از سطح خود نور مرئی گسیل می‌کنند. (ب) در دماهای معمولی، بیشتر تابش گسیل‌شده از سطح اجسام در ناحیه فروسرخ طیف قرار دارد.

تعریف طیف تابشی (گسیلی) پیوسته و نحوه تولید آن برای یک جسم جامد، نظیر رشته داغ یک لامپ روشن، این امواج شامل گستره پیوسته‌ای از طول موج‌هاست. به همین دلیل طیف ایجاد شده در این شرایط را طیف گسیلی پیوسته یا به اختصار طیف پیوسته می‌نامند. بخشی از این طیف که در گستره مرئی طول موج‌ها واقع است در شکل زیر نشان داده شده است. تشکیل طیف پیوسته توسط جسم جامد، ناشی از برهم کنش قوی بین اتم‌های سازنده آن است.

شکل نمایشی: طیف گسیلی پیوسته نور سفید از رشته داغ یک لامپ روشن. در این شکل تنها بخش مرئی طیف نشان داده شده است که گستره طول موج آن از حدود 400 nm (نور بنفش) تا حدود 750 nm (نور قرمز) است.

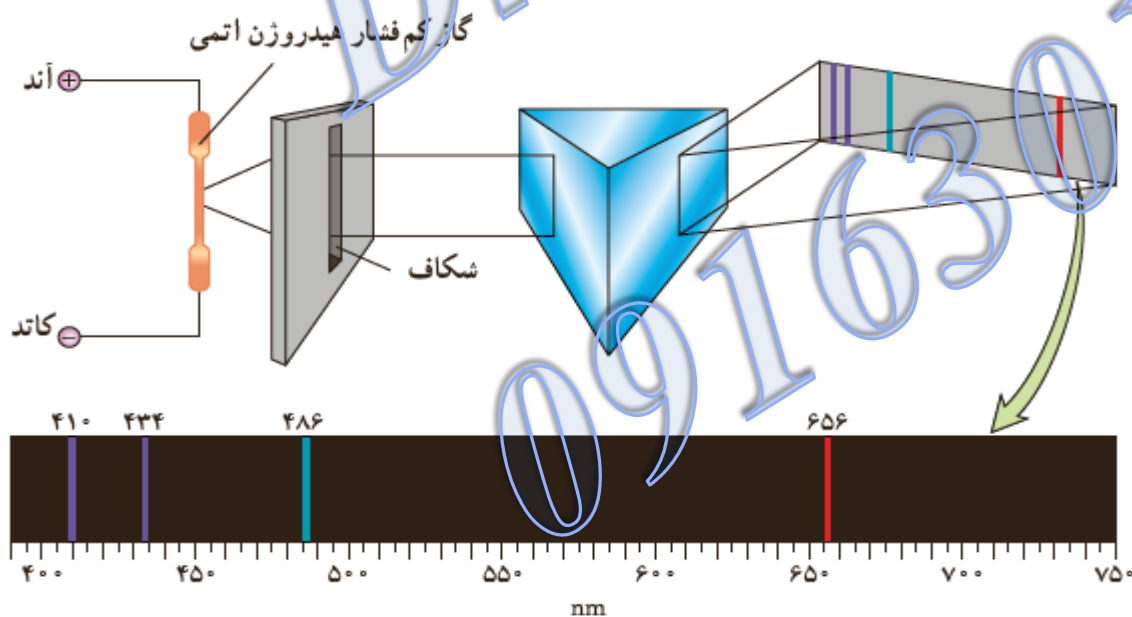
تعریف طیف تابشی (گسیلی) خطی و ویژگی های آن: تشکیل طیف پیوسته توسط جسم جامد، ناشی از برهم کنش قوی بین اتم های سازنده آن است. حال آنکه گازهای کم فشار و رقیق، که اتم های منفرد آنها از برهم کنش های قوی موجود در جسم جامد آزادند به جای طیف پیوسته، طیفی گسسته را گسیل می کنند که شامل طول موج های معینی است. این طیف گسسته را، معمولاً طیف گسیلی خطی یا به اختصار طیف خطی می نامند و طول موج های ایجاد شده در آن، برای اتم های هر گاز منحصر به فرد هستند و سرنخ های مهمی را دربارهٔ نوع و ساختار اتم های آن گاز به دست می دهند. دو نمونه آشنا از گازهای کم فشار و رقیق، در لامپ های نئون و لامپ های جیوه ای وجود دارد. شکل زیر قسمت های مرئی طیف های خطی این دو گاز را نشان می دهد. طول موج های مرئی خاصی که اتم های این گازها گسیل می کنند به تابلهای نئونی و لامپ های جیوه ای رنگ های مشخصی می دهند.

نمایش طیف های گسیلی خطی برای نئون و جیوه

نحوه تولید طیف تابشی (گسیلی) خطی:

برای تشکیل طیف گسیلی خطی اتم‌های هر گاز نظیر هیدروژن، هلیوم، جیوه، سدیم و نئون معمولاً از یک لامپ باریک و بلند همیشه‌ای که حاوی مقداری گاز رقیق و کم فشار است استفاده می‌شود. دو الکترود به نام‌های کاتد و آنود در دو طرف این لامپ قرار دارد که به ترتیب به پایانه‌های مثبت و منفی یک منبع تغذیه با ولتاژ بالا وصل اند. این ولتاژ بالا، سبب تخلیه الکتریکی در گاز می‌شود و اتم‌های گاز درون لامپ شروع به گسیل نور می‌کنند. آزمایش نشان می‌دهد که طیف خطی ایجاد شده و همچنین رنگ نور گسیل شده، به نوع گاز درون لامپ بستگی دارد. در میان طیف گسیلی گازهای مختلف، طیف خطی هیدروژن اتمی هم از جنبه تاریخی و هم از جنبه نظری اهمیت خاصی دارد. طیف خطی این گاز بر ناحیه مرئی، شامل یک رشته منظم از خط‌هایی است که محل آنها در طیف زیر نشان داده شده است.

رابطه‌ی بالمر: برای اولین بار طیف اتمی هیدروژن مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت بالمر نشان

داد که می توان طول موج چهار خط از طیف مریی اتم هیدروژن را با دقت بسیار زیادی از رابطه

مقابل بدست آورد.

$$\lambda_{nm} = 364.5 \frac{n^2}{n^2 - 4}$$

که در آن $n \geq 3$ و همواره عددی صحیح است. با قرار دادن $n = 3, 4, 5, 6$ در معادله بالمر، طول موج خط‌های طیف گسیلی اتم هیدروژن در ناحیه مرئی به صورت زیر بدست می‌آید:

$$n = 3 \rightarrow \lambda_r = 656/20 \text{ nm} \quad (\text{خط قرمز})$$

$$n = 4 \rightarrow \lambda_r = 486/08 \text{ nm} \quad (\text{خط آبی})$$

$$n = 5 \rightarrow \lambda_r = 434/00 \text{ nm} \quad (\text{خط نیلی})$$

$$n = 6 \rightarrow \lambda_r = 410/13 \text{ nm} \quad (\text{خط بنفش})$$

رابطه ریذبرگ:

ریذبرگ برای یافتن خطوط بیشتر و کامل تر کردن طیف گسیلی خطی هیدروژن رابطه زیر را پیشنهاد داد

$$\frac{1}{\lambda_{nm}} = R_H \left(\frac{1}{n'^2} - \frac{1}{n^2} \right)$$

$$n' < n \quad n' = 1 \quad n = 2, 3, 4, \dots$$

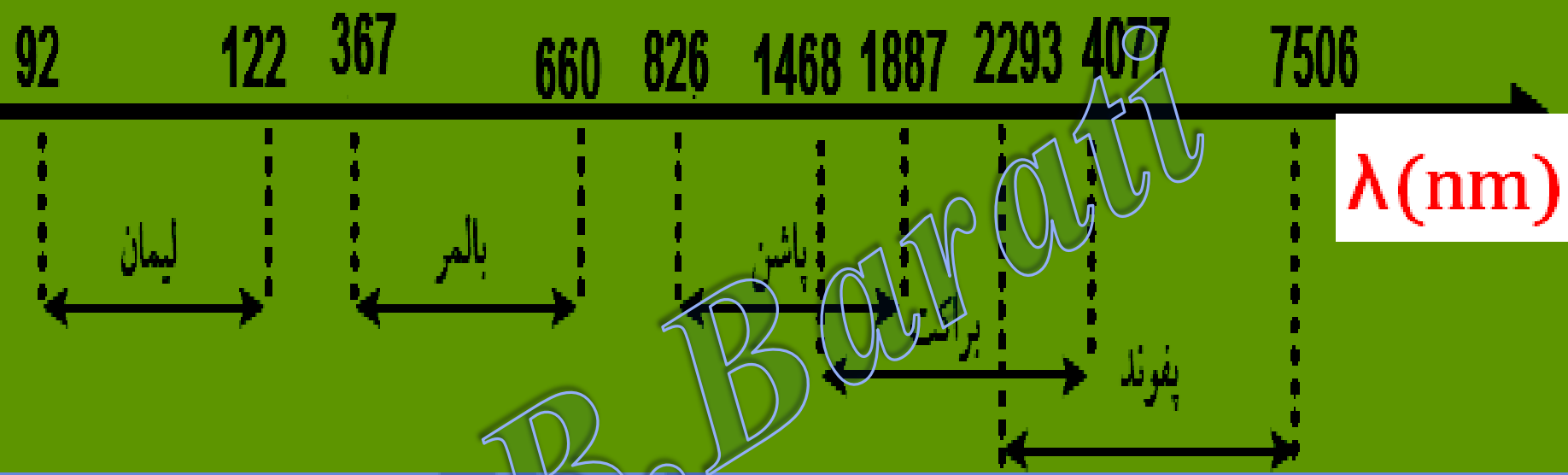
$n' = 1 \rightarrow$ لیمان , $n' = 2 \rightarrow$ بالمر , $n' = 3 \rightarrow$ پاشن

$n' = 4 \rightarrow$ پراکت $n' = 5 \rightarrow$ پفوند

نکته مهم: رشته های تشکیل دهنده طیف اتمی

نام رشته	مقدار n'	رابطه ریبریگ	مقدارهای n	گستره‌ی طول موج
لیمان	$n' = 1$	$\frac{1}{\lambda} = R_H \left(\frac{1}{1} - \frac{1}{n^2} \right)$	$n = 2, 3, 4, \dots$	فرابنفش
بالمر	$n' = 2$	$\frac{1}{\lambda} = R_H \left(\frac{1}{2^2} - \frac{1}{n^2} \right)$	$n = 3, 4, 5, \dots$	فرابنفش و مرئی
پاشن	$n' = 3$	$\frac{1}{\lambda} = R_H \left(\frac{1}{3^2} - \frac{1}{n^2} \right)$	$n = 4, 5, 6, \dots$	فروسرخ
براکت	$n' = 4$	$\frac{1}{\lambda} = R_H \left(\frac{1}{4^2} - \frac{1}{n^2} \right)$	$n = 5, 6, 7, \dots$	فروسرخ
پفوند	$n' = 5$	$\frac{1}{\lambda} = R_H \left(\frac{1}{5^2} - \frac{1}{n^2} \right)$	$n = 6, 7, 8, \dots$	فروسرخ

محدوده طول موج های رشته خط های طیف کسبلی هیدروژن اتمی

مثال: در اتم هیدروژن کوتاه ترین طول موج مربوط به رشته ای از بلندترین طول موج مربوط به رشته ای بزرگتر است؟

(ب) بالمر - پاشن

(الف) پاشن - براکت

(د) بالمر - لیمان

(ج) لیمان - براکت

حل: گزینه ۴: رشته ای لیمان، در پایین طیف هیدروژن است یعنی λ_{min} (بالمر) $<$ λ_{max} (لیمان)

مثال: با گرم کردن تدریجی گاز هیدروژن از دماهای پایین تا دماهای بالا، ابتدا خط های رشته ی و در نهایت خط های رشته ی ظاهر می شود.

(ب) پفوند لیمان

(الف) پفوند بالمر

(د) بالمر - پفوند

(ج) لیمان - پفوند

گزینه ب: با گرم شدن گاز، نور حاصل شده از طول موج های بلندتر (پفوند) به طرف طول موج های کوتاه تر (لیمان) می رود.

مثال: در اتم هیدروژن در کدام یک از رشته های زیر فقط پرتوهای فرو سرخ تابش می شود.

(ب) بالمر - پاشن - براکت

(الف) پاشن - براکت - پفوند

(د) بالمر - براکت - پفوند

(ج) لیمان - پاشن - براکت

فرا بنفش → لیمان	پاشن
فرا بنفش و مرئی → بالمر	فقط فرو سرخ ⇒ براکت
	پفوند

طول موج‌های اولین و دومین خط‌های طیفی اتم هیدروژن در رشته بَرَاکت ($n' = 4$) را به دست آورید و تعیین کنید که این خط‌ها

در کدام گستره طول موج‌های الکترومغناطیسی واقع اند.

پاسخ: در رشته بَرَاکت ($n' = 4$) و برای اولین و دومین خط طیفی به ترتیب $n = 5$ و $n = 6$ است. در این صورت با استفاده

از رابطه ریذبرگ داریم:

$$\frac{1}{\lambda} = R \left(\frac{1}{4^2} - \frac{1}{5^2} \right) = R (2/25 \times 10^{-2}) \Rightarrow \lambda = 4077 \text{ nm}$$

پس اساس طیف امواج E-M در ناحیه فروسرخ قرار دارند.

$$\frac{1}{\lambda} = R \left(\frac{1}{4^2} - \frac{1}{6^2} \right) = R (3/472 \times 10^{-2}) \Rightarrow \lambda = 2642 \text{ nm}$$

کوتاه‌ترین و بلندترین طول موج در رشتهٔ پفوند ($n' = 0$) هیدروژن اتمی را به دست آورید.

پاسخ: کوتاه‌ترین طول موج، با $n = \infty$ متناظر است. در این صورت با استفاده از رابطهٔ ریذبرگ خواهیم داشت.

$$\frac{1}{\lambda} = R \left(\frac{1}{5^2} - \frac{1}{\infty} \right) = \frac{R}{25} \Rightarrow \lambda = 2273 \text{ nm}$$

همچنین بلندترین طول موج این رشته، متناظر با $n = 6$ است. در این صورت داریم:

$$\frac{1}{\lambda} = R \left(\frac{1}{5^2} - \frac{1}{6^2} \right) = \frac{11R}{900} \Rightarrow \lambda = 7431 \text{ nm}$$

مثال: اختلاف بسامد دومین و سومین خط رشته ی بالمر چند هرتز است؟ $C\left(\frac{m}{s}\right) = 3 \times 10^8$

$$R_H = 0.01(1/\text{nm})$$

$$6.7 \times 10^{13} \text{ (د)}$$

$$6.3 \times 10^{14} \text{ (ج)}$$

$$5 \times 10^{14} \text{ (ب)}$$

$$3.8 \times 10^{14} \text{ (الف)}$$

$$\Delta f = CR_H \left(\frac{1}{n_1^2} - \frac{1}{n_2^2} \right)$$

بالمر $n' = 2$

$n_1 = 4$ دومین خط
 $n_2 = 5$ سومین خط

$$\Delta f = 3 \times 10^8 \times 10^{-2} \times 10^9 \left(\frac{1}{16} - \frac{1}{25} \right) \Rightarrow \Delta f = 6.75 \times 10^{13} \text{ Hz}$$

مثال: در طیف اتم هیدروژن، اختلاف کوتاهترین طول موج دو رشته متوالی الف (n') و ب ($n'+1$) تقریباً برابر 500nm است الف و ب به ترتیب کدام هستند؟

(ب) بالمر – پاشن

الف) لیمن – بالمر

(د) براکت – پفوند

(ج) پاشن – براکت

$$\lambda_{\min} = \frac{n^2}{R_H} = 100n^2 \quad \rightarrow \quad \lambda_{\min} - \lambda_{\min} = 100(n_2^2 - n_1^2) \Rightarrow$$

$$500\text{nm} = 100\text{nm}((n'+1)^2 - n'^2) \Rightarrow 5 = 1 + 2n' \Rightarrow n' = 2 \quad \text{بالمر}$$

$$2+1=3 \quad \text{پاشن}$$

با استفاده از محور طول موج اسلاید های قبل ، قابل حدس می باشد

مثال: اختلاف بیشترین بسامد رشته لیمان با بسامد چندمین خط این رشته در طیف

هیدروژن برابر $1.2 \times 10^{14} \text{ Hz}$ است؟ $C \left(\frac{m}{s} \right) = 3 \times 10^8$ ، $R_H = 0.01 (1/nm)$

(د) ششمین

(ج) پنجمین

(ب) چهارمین

(الف) دومین

$$\Delta f = CR_H \left(\frac{1}{n_1^2} - \frac{1}{n_2^2} \right) \Rightarrow n_1^2 = \frac{CR_H}{\Delta f}$$

صفر

$$= \frac{3 \times 10^8 \times 10^{-2} \times 10^9}{1.2 \times 10^{13}} = 25$$

$$\Rightarrow n_1 = 5$$

$n_2 =$ بینهایت

$n' = 1$ لیمان \Rightarrow

$n=2$

3

4

5

خط اول

خط دوم

خط سوم

خط چهارم

طول موج های اولین و دومین خط های طیفی اتم هیدروژن در رشته پاشن ($n' = 2$) را به دست آورید و تعیین کنید که این خط ها در کدام گستره طول موج های الکترومغناطیسی واقع اند.

مثال: در یک اتم هیدروژن برانگیخته، الکترون در تراز $n=5$ قرار دارد. چند طول موج توسط این اتم می تواند تابش شود؟

$5 \rightarrow 4 \rightarrow 3 \rightarrow 2 \rightarrow 1$

$4 \rightarrow 3 \rightarrow 2 \rightarrow 1$

$3 \rightarrow 2 \rightarrow 1$

$2 \rightarrow 1$

۱۰ تا طول موج تابش می کند

مثال: کدام جسم در دمای بالا طیف پیوسته دارد؟

الف) جامد ب) مایع ج) گاز بسیار متراکم د) هر سه

حل: گزینه ۴: طیف حاصل از جامد و مایع ملتهب و هم چنین گاز داغ و متراکم پیوسته است.

مثال: فوتون مربوط به کدام رشته، پراثری کم است؟

الف) بَرَاکِت ب) بِالْمَر ج) پَاشَن د) پَفُونَد

حل: طول موج های مربوط به رشته بالمر کوتاه تر و در نتیجه بسامان ها بیشتر است و بنا به

رابطه ی $E = hf$ فوتون های آن انرژی بیش تری دارند.

ایراد وارد بر معادله ریذبرگ

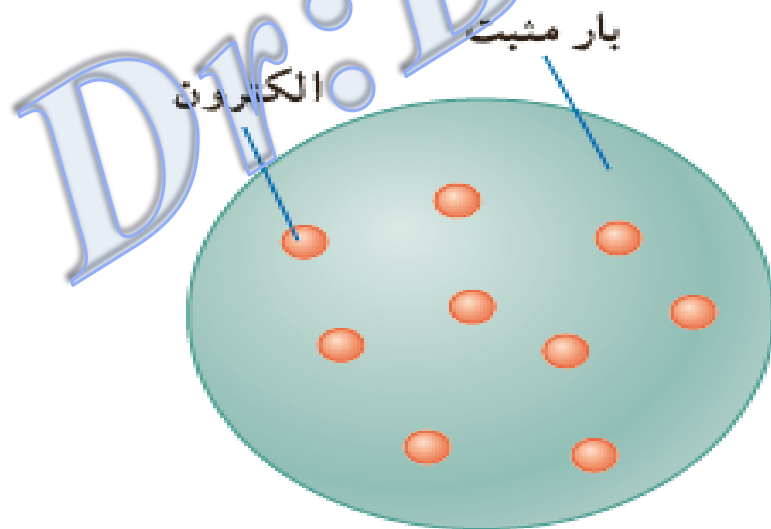
معادله ریذبرگ که برگرفته از داده‌های تجربی است، طول موج‌هایی را به دست می‌دهد که هیدروژن اتمی در طیف الکترومغناطیسی گسیل می‌کند. ولی مدل‌های اتمی رایج آن زمان در خصوص اینکه چرا تنها طول موج‌های معینی توسط هیدروژن اتمی تابش می‌شود، پاسخی نداشتند.

توجه: نیلز بور فیزیکدان دانمارکی با اصلاح مدل اتمی رادرفورد، برای نخستین بار توانست توضیح مناسبی برای طول موج‌های گسسته تابش شده توسط گاز هیدروژن اتمی ارائه دهد. در واقع مدل بور، آغاز راهی برای درک این موضوع بود که چگونه ساختار اتم، طول موج‌های تابش شده را به مقدارهای معینی محدود می‌کند.

مدل تامسون: در این مدل اتم بصورت کره ای فرض شد که بار مثبت بطور همگن در سرتاسر

آن گسترده شده است و الکترون ها که سهم ناچیزی در جرم اتمی دارند در جاهای مختلف آن پراکنده شده اند و به آن مدل کیک کشمش می گویند.

ایراد وارد بر مدل تامسون رذتی الکترون ها با بسامدهای معینی حول وضع تعادلشان نوسان می کنند این نوسان سبب تابش امواج الکترومغناطیسی از اتم می شود. یکی از ناکامی های مدل تامسون این بود که بسامدهای تابش گسیل شده از اتم، که این مثل پیش بینی می کرد، با نتایج تجربی سازگار نبود.

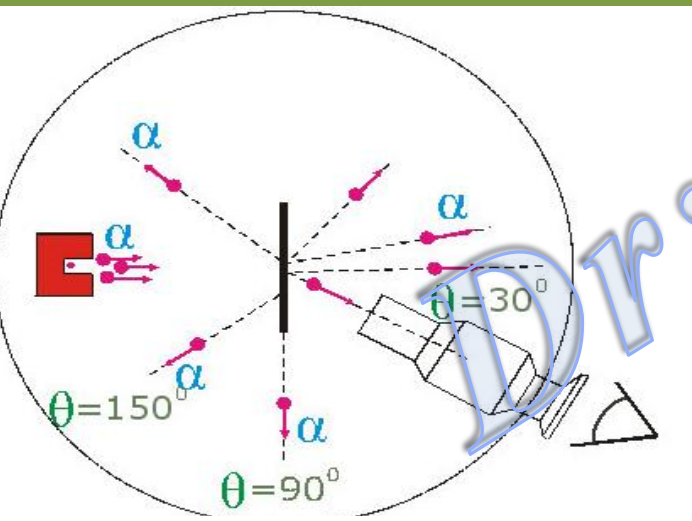

آزمایش رادرفورد برای اندازه‌گیری انحراف ذره‌های آلفا بر اثر برخورد با ورقه طلا، بیشتر ذره‌های آلفا بدون انحراف عبور می‌کنند و تعداد کمی با زاویه زیاد منحرف می‌شوند و برخی ذره‌ها به سمت عقب پرتاب می‌گردند.

همکاران رادرفورد نتایج آزمایشهای خود را بدین شرح منشر کردند:

(1) بیشتر ذرات آلفا بدون انحراف قابل ملاحظه‌ای از برگ فلزی عبور می‌کنند.

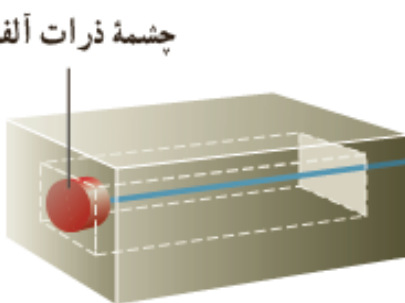
(2) عده کمی از ذرات آلفا انحرافهای زیادی در حدود 30° تا 90° درجه نشان می‌دهند و عده بسیار کمی تقریباً متعکس می‌شوند و با زاویه‌هایی در حدود 150° درجه یا بیشتر بازگشت می‌یابند. که دلیل این امر، ساختار غیر یکنواخت اتم را مشخص می‌نماید.

تعداد کمی از ذره‌های آلفا
بیراکنده می‌شوند.

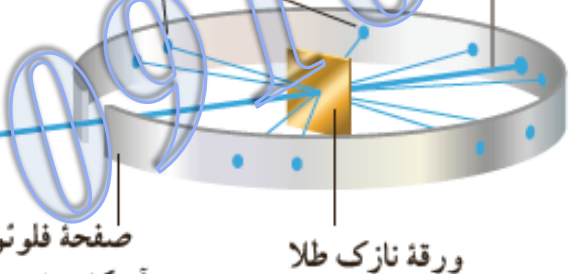
بیشتر ذره‌های آلفا بدون انحراف
از ورقه طلا می‌گذرند.

ذره‌های آلفای پراکنده شده

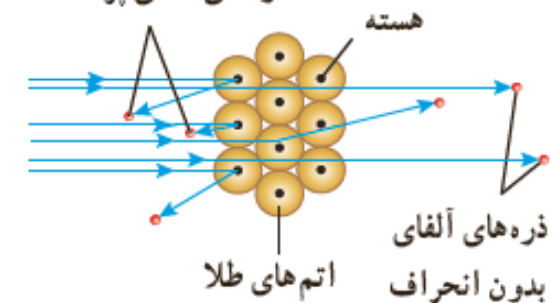

باریکه ذرات آلفا

صفحه فلونورسان برای
آشکارسازی ذره‌های آلفا

ورقه نازک طلا

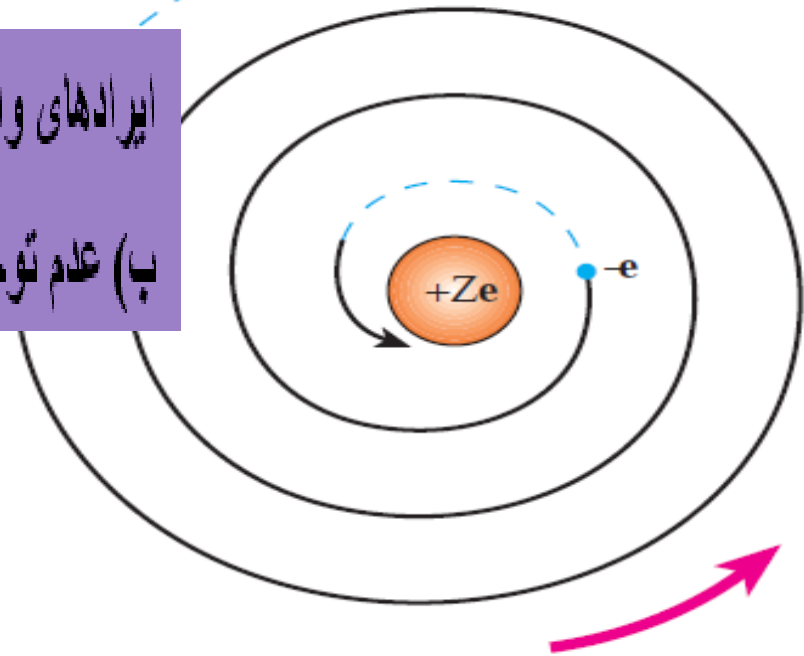

ذره‌های آلفای
بدون انحراف

مدل رادرفورد

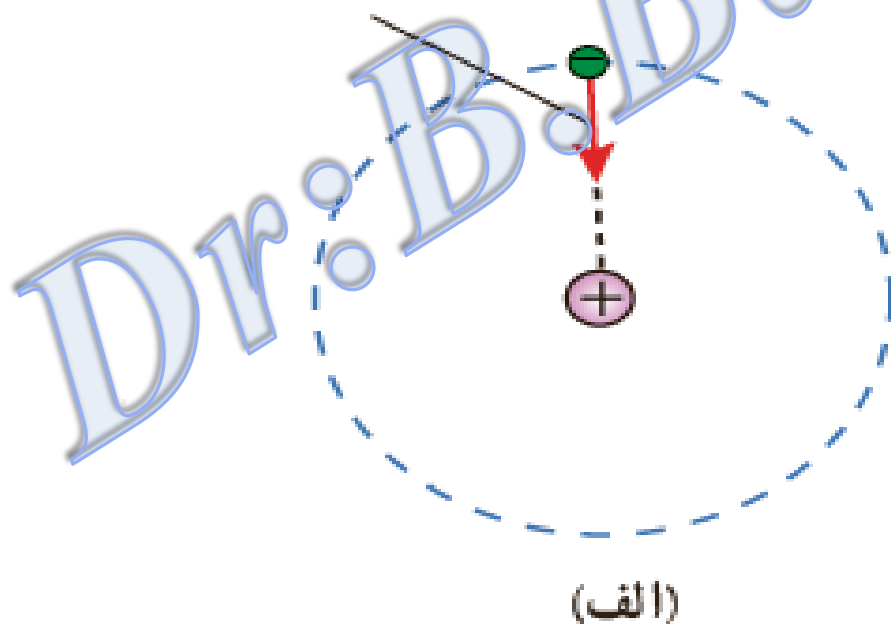
بنا بر مدل رادرفورد، اتم دارای یک هسته بسیار چگال و کوچک (10^{-15}m شعاع) و با بار مثبت است که با تعدادی الکترون در فاصله‌هایی به نسبت دور احاطه شده است. در حالت طبیعی، اتم از نظر الکتریکی خنثاست؛ زیرا بار مثبت هسته، درست مساوی مجموع بار منفی الکترون‌هایی است که هسته را دربر گرفته‌اند. مدل اتمی رادرفورد که آن را مدل اتم هسته‌ای یا مدل هسته‌ای اتم می‌نامند، در تیزاری با موفقیت همراه بود، ولی با چالش‌های تازه‌ای نیز مواجه شد.

ایزادهای وارد بر مدل رادرفورد عبارتند از: (الف) عدم توجیه پایداری الکترون در اطراف آن. (ب) عدم توجیه طیف اتمی عناصر

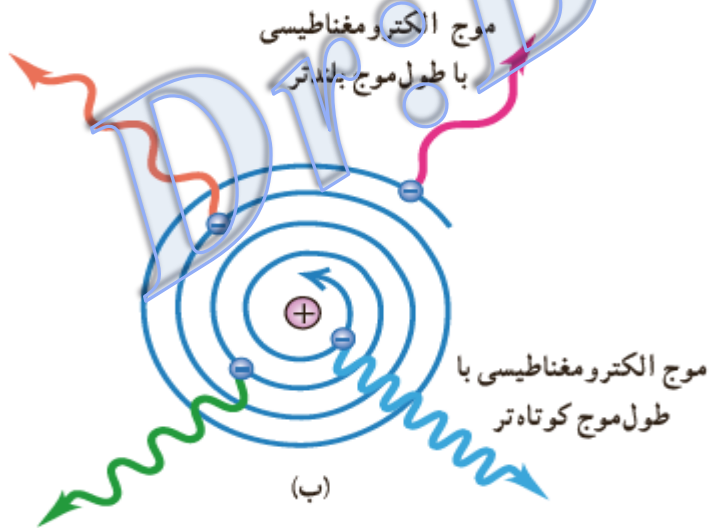

1) اگر الکترون‌ها را نسبت به هسته ساکن فرض کنیم، مطابق شکل الف، باید تحت تأثیر نیروی ربایشی الکتریکی بین هسته و الکترون، روی هسته سقوط کنند و در نتیجه اتم باید ناپایدار باشد؛ چیزی که با واقعیت جور در نمی‌آید.

نیروی ربایش الکتریکی که از طرف هسته به الکترون وارد می‌شود.

بررسی ایراد دوم وارد بر مدل اتمی رادرفورد: اگر الکترون‌ها، مانند سیاره‌های منظومه خورشیدی که دور خورشید می‌چرخند، به دور هسته در گردش باشند، باز هم این حرکت پایدار نمی‌ماند. زیرا حرکت مداری الکترون به دور هسته، شتابدار است. بنا بر فیزیک کلاسیک، این حرکت شتابدار الکترون سبب تابش امواج الکترومغناطیسی می‌شود که بسامد آن، با بسامد حرکت مداری الکترون برابر است. با تابش موج الکترومغناطیسی توسط الکترون، از انرژی آن کاسته می‌شود. این کاهش انرژی باعث می‌شود که شعاع مدار الکترون به دور هسته به تدریج کوچک‌تر و بسامد حرکت آن به تدریج بیشتر شود. این افزایش تدریجی بسامد حرکت مداری الکترون‌ها، سبب می‌شود تا بسامد موج الکترومغناطیسی گسیل شده نیز به تدریج زیاد شود. به این ترتیب باید طیف امواج الکترومغناطیسی گسیل شده از اتم، پیوسته باشد و الکترون پس از گسیل بی‌درپی امواج الکترومغناطیسی روی هسته فرو افتد (شکل ب). این نتیجه افزون بر اینکه با واقعیت ناسازگار است با طیف خطی گسیل شده توسط اتم‌ها نیز جور در نمی‌آید.

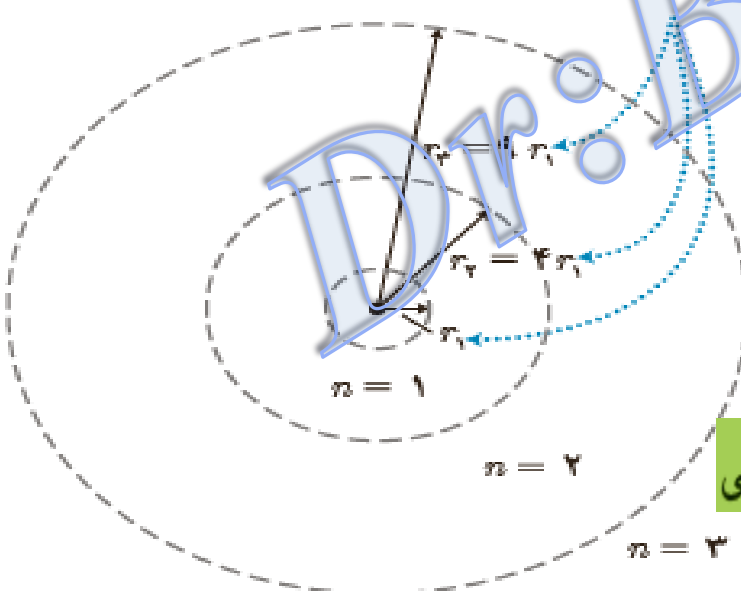

مدل بور:

این مدل علاوه بر آنکه مسئله ناپایداری (مدل رادرفورد) را حل کرد معادله ریذبرگ برای طیف خطی اتم هیدروژن را نیز نتیجه داد و دارای اصول زیر می باشد.

۱- مدارها و انرژی های الکترون ها در اتم کوانتیده اند؛ یعنی فقط مدارها و انرژی های گسسته معینی مجاز هستند.

شعاع مدارها با n^2 متناسب است.

$r_n = a_0 n^2$ (شعاع مدارهای الکترون برای اتم هیدروژن)

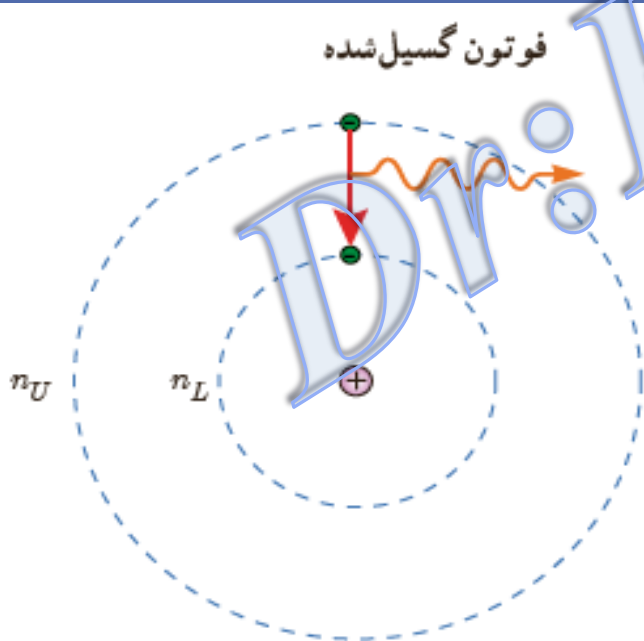
$E_n = \frac{-13.6\text{eV}}{n^2}$ (ترازهای انرژی الکترون در اتم هیدروژن)

$n = 1, 2, 3, \dots$ عدد کوانتومی

$E_R = 13.6\text{eV}$ انرژی ریذبرگ

۲- وقتی یک الکترون در یکی از مدارهای مجاز است، هیچ نوع تابش الکترومغناطیسی گسیل نمی‌شود. از این رو گفته می‌شود الکترون در مدار مانا یا حالت مانا قرار دارد.

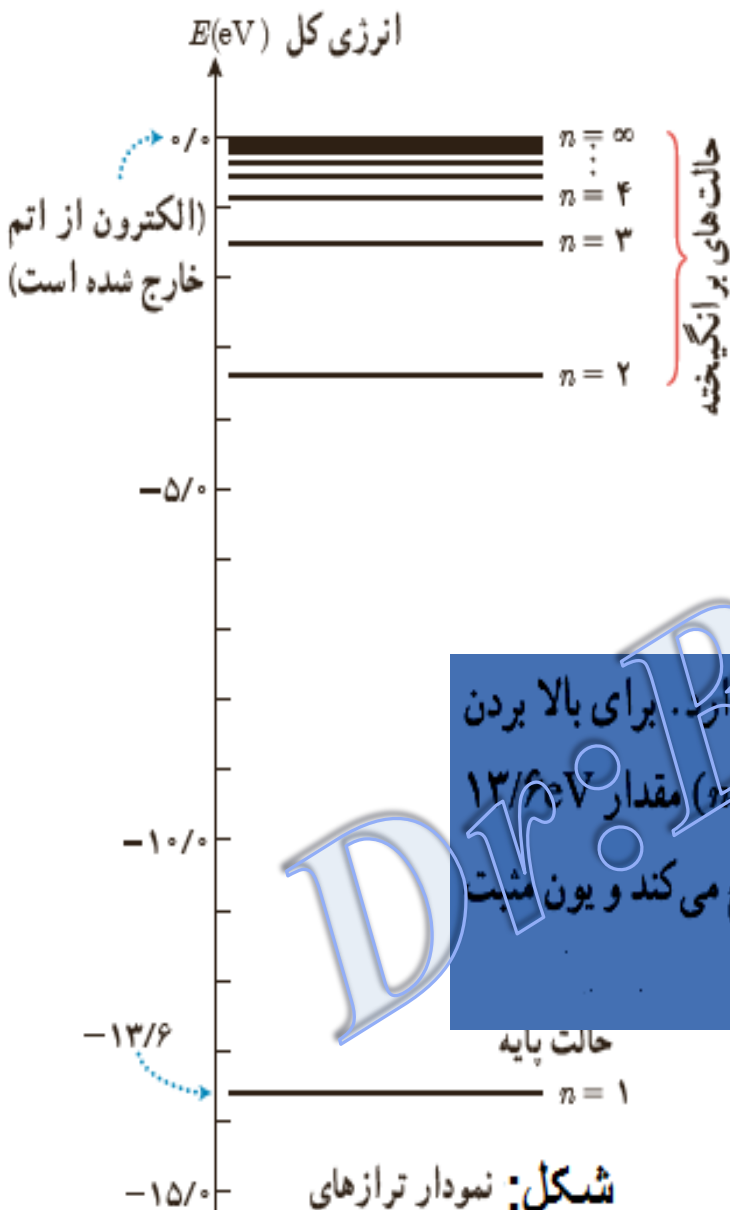
۳- الکترون می‌تواند از یک حالت مانا به حالت مانای دیگر برود. هنگام گذار الکترون از یک حالت مانا با انرژی بیشتر E_U به یک حالت مانا با انرژی کمتر E_L ، یک فوتون تابش می‌شود (شکل زیر). در این صورت انرژی فوتون تابش شده برابر اختلاف انرژی بین دو مدار اولیه و مدار نهایی است.

$$E_U - E_L = hf$$

(معادله گسیل فوتون از اتم)

نمودار ترازهای انرژی الکترون برای اتم هیدروژن:

مشخصه اول: در این نمودار، که برای اتم هیدروژن رسم شده است بالاترین تراز انرژی به $n = \infty$ در $E = -13.6 \text{ eV}$ دارای انرژی 0 eV است. برعکس، پایین ترین تراز انرژی مربوط به $n = 1$ است و دارای مقدار -13.6 eV است. پایین ترین تراز انرژی، حالت پایه نامیده می شود. با افزایش n بالاتر که حالت های برانگیخته نامیده می شوند متمایز باشد. توجه کنید که با افزایش n چگونگی انرژی های حالت های برانگیخته به هم نزدیک و نزدیک تر می شوند.

مشخصه دوم: در اتم هیدروژن و در دمای اتاق، الکترون اغلب در حالت پایه قرار دارد. برای بالا بردن الکترون از حالت پایه ($n = 1$) به بالاترین حالت برانگیخته ممکن ($n = \infty$) مقدار 13.6 eV انرژی باید صرف شود. صرف این مقدار انرژی، الکترون را از اتم خارج می کند و یون مثبت هیدروژن H^+ ایجاد می شود.

انرژی یونش الکترون: کمترین انرژی لازم برای خارج کردن الکترون از حالت پایه، $n=1$ را انرژی یونش الکترون می گویند و برابر $+13.6\text{eV}$ است.

الکترونی در دومین حالت برانگیخته اتم هیدروژن قرار دارد. الف) انرژی الکترون را در این حالت پیدا کنید. ب) وقتی الکترون از این حالت برانگیخته به حالت پایه جهش می کند نمودار تراز انرژی آن را رسم کنید. پ) طول موج فوتون گسیل شده را حساب کنید.

الف) در دومین حالت برانگیخته، عدد کوانتومی $n=2$ است. و خواهیم داشت

$$E_2 = \frac{-13.6\text{eV}}{2^2} = -3.4\text{eV}$$

ب) شکل مقابل نمودار ترازهای انرژی را برای الکترون اتم هیدروژن نشان می دهد که با گسیل فوتون، از دومین حالت برانگیخته به حالت پایه جهش کرده است.

پ) انرژی الکترون در حالت پایه $E_1 = -13.6\text{eV}$ است. به این ترتیب انرژی فوتون گسیل شده برابر $E_2 - E_1$ است.

$$E_2 - E_1 = hf = \frac{hc}{\lambda} \Rightarrow \lambda = \frac{hc}{E_2 - E_1} = \frac{1240\text{eV}\cdot\text{nm}}{-3.4\text{eV} - (-13.6\text{eV})} = 656\text{nm}$$

شکل مقابل تعدادی از ترازهای انرژی اتم هیدروژن را نشان می دهد.

الف) کمترین طول موج فوتونی را پیدا کنید که با گذار بین این ترازها به دست می آید.

ب) اگر الکترون از تراز انرژی $-1/51\text{eV}$ به تراز پایه جهش کند طول موج فوتون گسیلی را پیدا کنید.

پ) کدام گذار بین دو تراز می تواند به گسیل فوتونی با طول موج 660nm منجر شود؟ توجه کنید

که این طول موج ها در گستره مرئی است.

Dr: B. Baharati

0eV

$-1/51\text{eV}$

$-3/40\text{eV}$

$-13/6\text{eV}$

استخراج معادله ریذبرگ برای اتم هیدروژن از مدل بور:

$$f = \frac{1}{h}(E_U - E_L) = \frac{E_R}{h} \left(\frac{1}{n_L^2} - \frac{1}{n_U^2} \right)$$

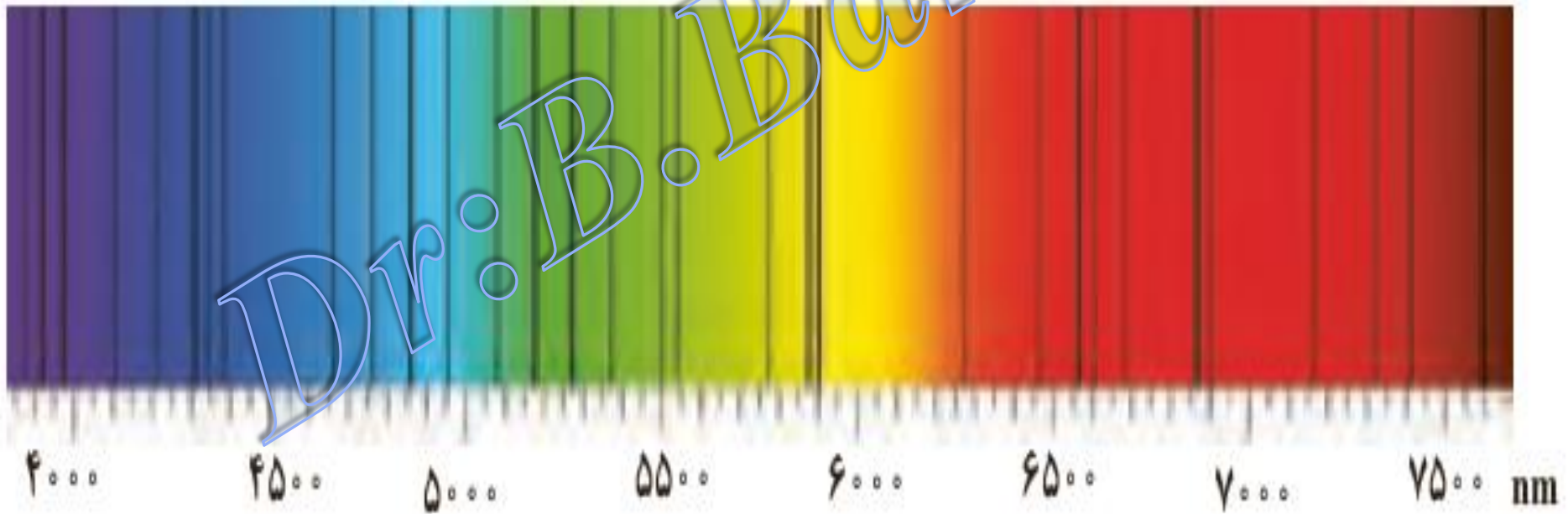
$$\frac{c}{\lambda} = \frac{E_R}{h} \left(\frac{1}{n_L^2} - \frac{1}{n_U^2} \right) \Rightarrow \frac{1}{\lambda} = \frac{E_R}{hc} \left(\frac{1}{n_L^2} - \frac{1}{n_U^2} \right)$$

$$\frac{E_R}{hc} = \frac{13.6 \text{ eV}}{1240 \text{ eV nm}} = 0.0109 \text{ (nm)}^{-1}$$

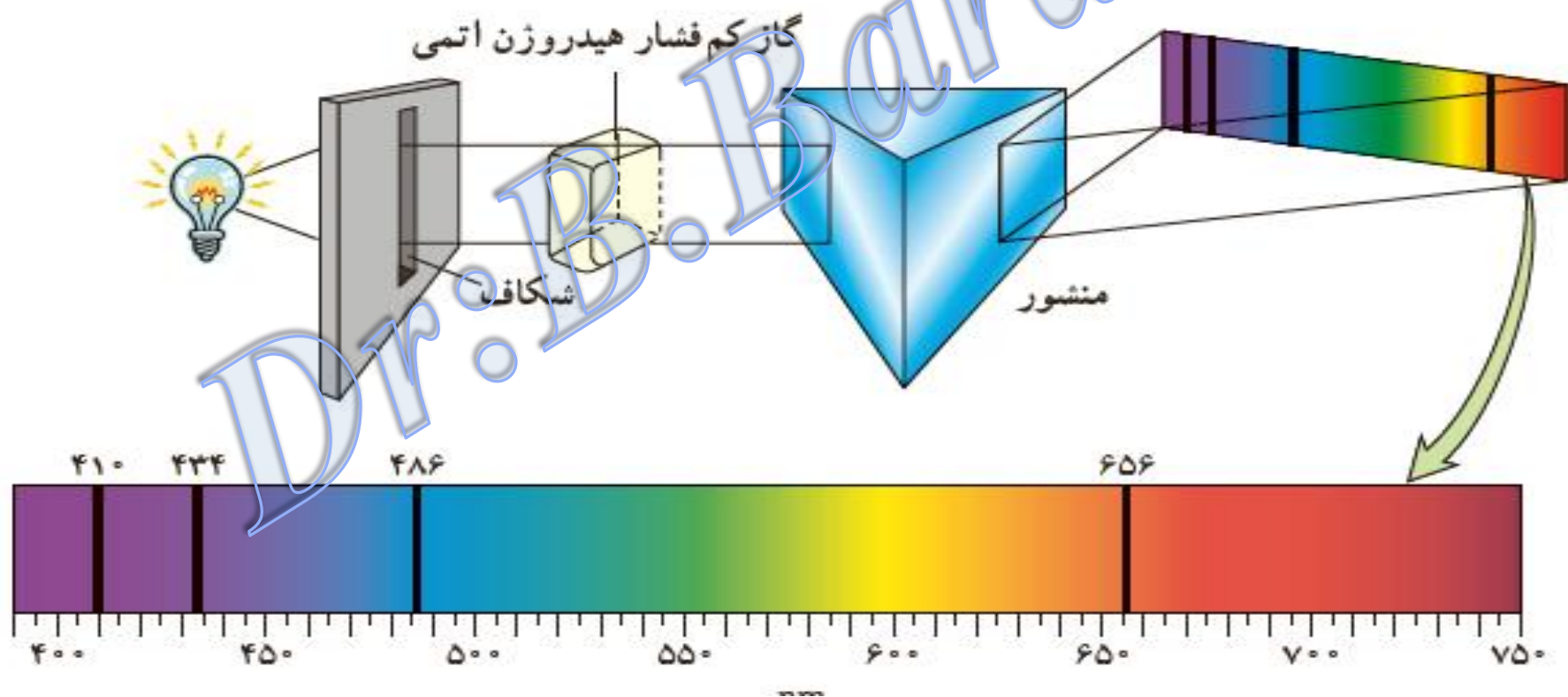
$$\frac{1}{\lambda} = R \left(\frac{1}{n_L^2} - \frac{1}{n_U^2} \right)$$

طیف نور خورشید:

هرگاه نور خورشید از جو خورشید عبور کند وجود عناصری در جو خورشید باعث جذب بعضی طول موج ها می شود و هم چنین بعضی از طول موج های آن در گازهای جو زمین جذب می شوند و به جای آنها خطوط تاریکی به نام خطوط فرانیهوفر دیده می شوند

روشنی برای نمایش طیف جذبی خطی: یک چشمه نور سفید که گستره‌ای پیوسته از طول موج‌ها را تولید می‌کند، از ظرفی حاوی گاز کم فشار هیدروژن اتمی می‌گذرد و توسط منشور پاشیده می‌شود و طیف آن روی پرده تشکیل می‌شود. خط‌های تاریک روی طیف، به طول موج‌هایی از نور سفید مربوط است که توسط اتم‌های گاز جذب شده‌اند.

نکته ۱: طیف جذبی نور هنگامی تشکیل می شود که نور سفید از بخار یک عنصر عبور کرده و برخی از طول موج های آن توسط بخار عنصر جذب می شود. اما طیف گسیلی با گرم کردن جسم یا تحریک اتم ها توسط یک میدان $B \perp E$ تولید می شود.

طیف پیوسته: طیفی که در آن تمام طول موج ها وجود داشته باشد.

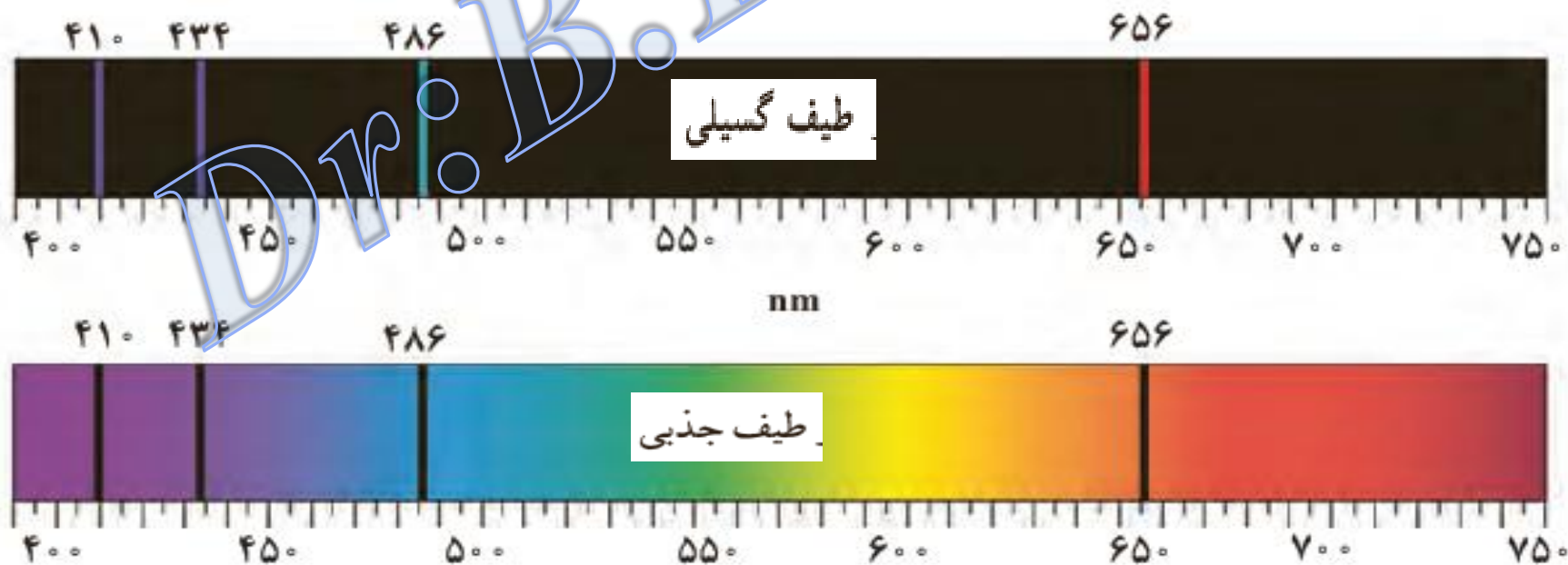
طیف گسسته: طیف نوری است که بعضی از طول موج های آن حذف شده باشند.

نکته ۲: طیف نور گسیل شده از جسم های جامد و مایع طیف پیوسته و طیف بخار عناصر طیفی گسسته است.

نکته ۳: طیف گسیلی بخار عنصر ها به صورت چند خط رنگی در یک زمینه سیاه بوده، اما طیف جذبی عناصر به صورت چند خط سیاه در یک زمینه رنگی مشاهده می شود.

مطالعه طیف های تابشی و جذبی عناصر چه واقعیت هایی را نشان می دهند

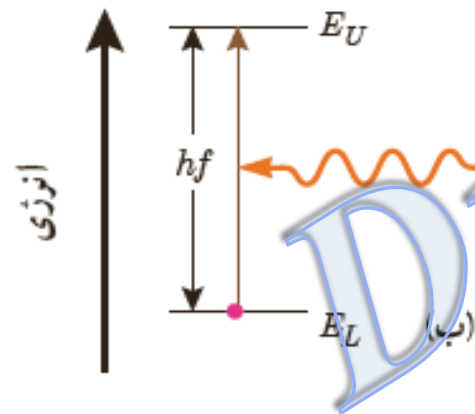
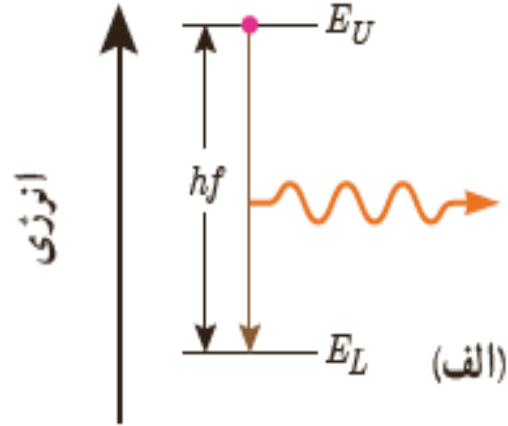
- هم در طیف گسیلی و هم در طیف جذبی اتم های گاز هر عنصر، طول موج های معینی وجود دارد که از مشخصه های آن عنصر است. یعنی طیف گسیلی و طیف جذبی هیچ دو گازی همانند یکدیگر نیست.
- اتم های هر گاز دقیقاً همان طول موج هایی را از نور سفید جذب می کنند که اگر دمای آنها به اندازه کافی بالا رود و یا به هر صورت دیگر برانگیخته شوند، آنها را تابش می کنند.

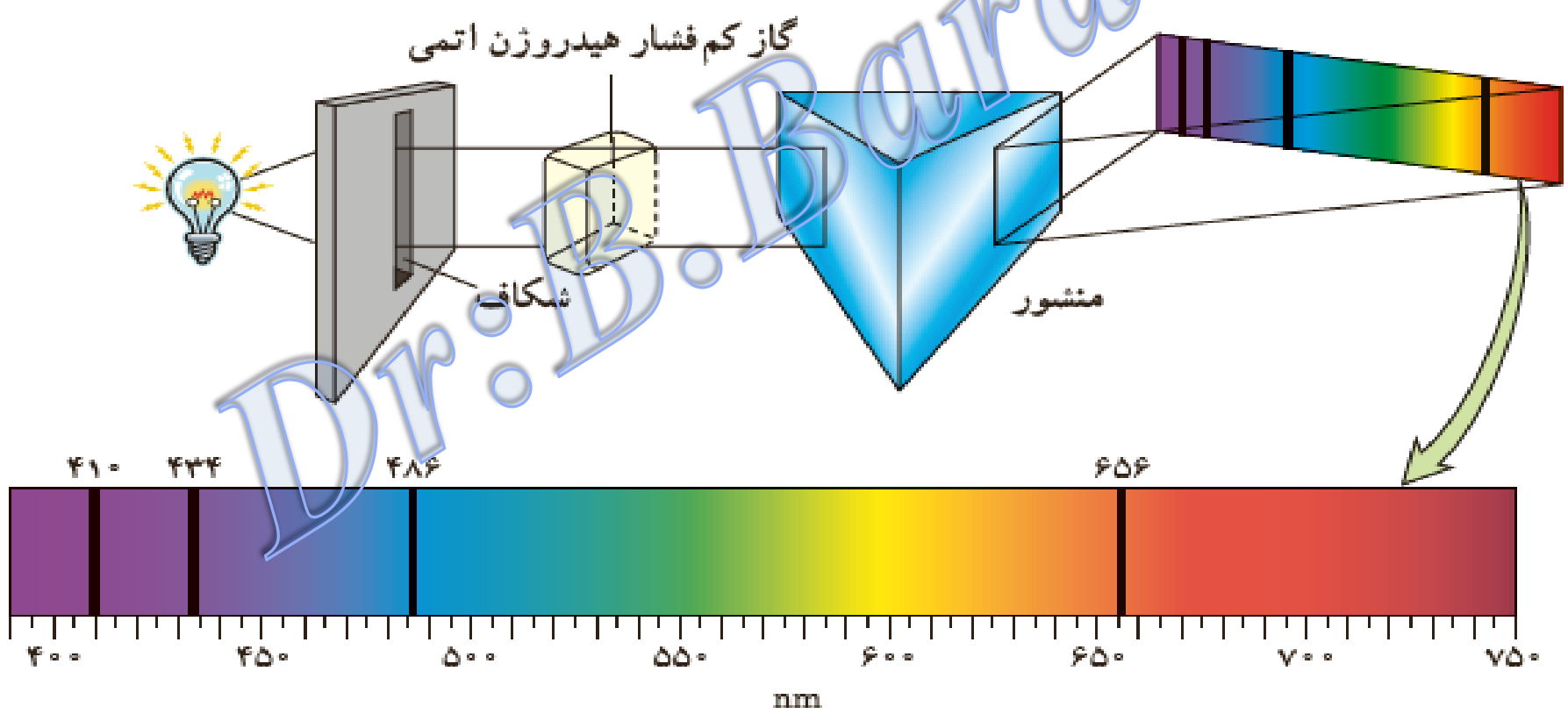
گسیل و جذب فوتون بر اساس مدل اتمی بور

۱) خط‌های گوناگون در طیف گسیلی گاز هیدروژن اتمی وقتی به وجود می‌آیند که الکترون‌های اتم‌ها هیدروژن، که به هر دلیلی برانگیخته شده‌اند از تراز انرژی بالاتر به تراز انرژی پایین‌تر جهش کنند فوتون‌هایی را گسیل کنند (شکل الف)

۲) همچنین الکترون‌ها می‌توانند در جهت عکس گذار کنند یعنی در فرآیندی که جذب فوتون خوانده می‌شود از ترازهای انرژی پایین‌تر به ترازهای انرژی بالاتر بروند (شکل ب) در این حالت اتم، فوتونی را که دقیقاً انرژی لازم برای گذار دارد جذب می‌کند.

نتیجه گیری: به این ترتیب اگر فوتون‌هایی با گستره پیوسته‌ای از طول موج‌ها مطابق آزمایش شکل زیر از گاز بگذرند و سپس طیف آنها تشکیل شود، یک دسته خط‌های جذبی تاریک در طیف پیوسته مشاهده خواهند شد. خط‌های تاریک، طول موج‌هایی را مشخص می‌کنند که با فرایند جذب فوتون برداشته شده‌اند.

موفقیت های مدل اتمی بور: مدل بور تصویری از چگونگی حرکت الکترون ها به دور هسته ارائه می کند. این مدل در تبیین پایداری اتم، طیف گسیلی و جذبی گاز هیدروژن اتمی و محاسبه انرژی یونش اتم هیدروژن با موفقیت همراه است. افزون بر این، مدل بور را برای اتم های هیدروژن گونه نیز می توان به کار برد. اتم هیدروژن گونه به اتم هایی گفته می شود که تنها یک الکترون دارند. برای مثال، اتم لیتیم که در حالت خنثی سه الکترون دارد اگر دو الکترون خود را از دست داده باشد، یک اتم هیدروژن گونه است. مدل بور می تواند انرژی یونش و همچنین طول موج های طیف خطی اتم های هیدروژن گونه مانند لیتیم دو بار یونیده (Li^{2+}) را پیش بینی کند که با تجربه سازگاری خوبی دارد.

دو مورد از نارسایی های مدل اتمی بور

مورد اول: این مدل برای وقتی که بیش از یک الکترون به دور هسته می گردد به کار نمی رود، زیرا در مدل بور، نیروی الکتریکی که یک الکترون بر الکترون دیگر وارد می کند به حساب نیامده است.

مورد دوم: این مدل نمی تواند متفاوت بودن شدت خط های طیف گسیلی را توضیح دهد. برای مثال مدل بور نمی تواند توضیح دهد که چرا شدت خط قرمز با شدت خط آبی در طیف گسیلی گاز هیدروژن اتمی با یکدیگر متفاوت است.

کاربرد لیزر

لیزر یکی از مفیدترین اختراعات های قرن بیستم است که کاربرد زیادی در زندگی، فناوری و صنعت دارد. لیزر امروزه در چاپگرها، در نگاشتن اطلاعات روی CD و DVDها و خواندن آنها، شبکه های کابل نوری، اندازه گیری دقیق طول، دستگاه های جوشکاری و برش فلزات، پژوهش های علمی، سرگرمی و ... به کار می رود. همچنین در حرفه پزشکی برای جراحی، برداشتن لکه های پوستی، اصلاح دید چشم و دندانپزشکی و... از لیزر استفاده می شود

آزمایش های فیزیک و پژوهش های علمی

در جوشکاری

در برشکاری

در دندانپزشکی

تجویم

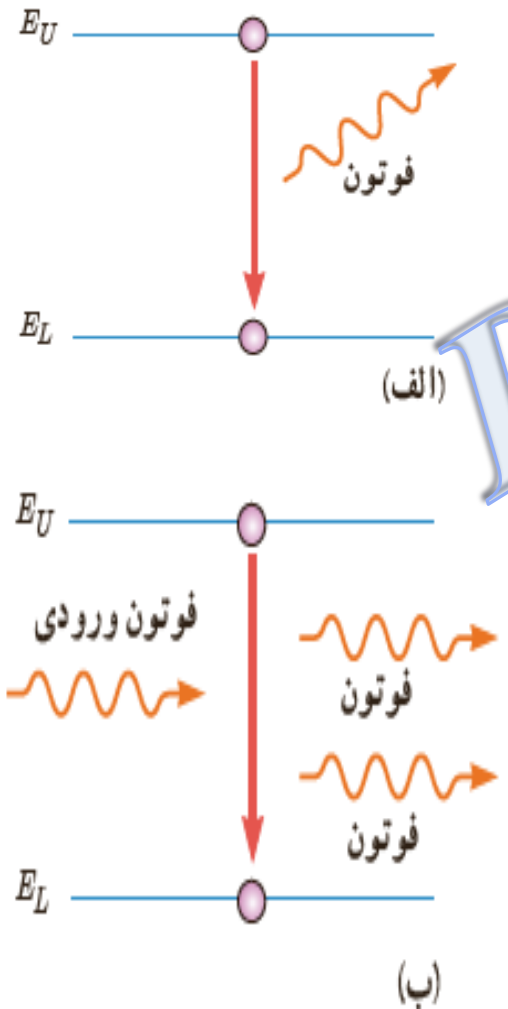

چشم پزشکی

مراحل تولید نور لیزری

مطابق مدل اتمی بور وقتی یک الکترون از تراز انرژی بالاتر به تراز انرژی پایین تر جهش می کند یک فوتون گسیل می شود. فرایند گسیل می تواند به صورت گسیل خودبخودی یا گسیل القایی باشد

در گسیل خودبخودی (مطابق شکل الف) فوتون در جهشی کاتوره ای گسیل می شود

گسیل القایی (مطابق شکل ب): یک فوتون ورودی الکترون را اغیخته یا تحریک می کند تا تراز انرژی خود را تغییر دهد و به تراز پایین تر برود. برای گسیل القایی، انرژی فوتون ورودی باید دقیقاً با اختلاف انرژی های دو تراز یعنی $E_U - E_L$ یکسان باشد

(ب)

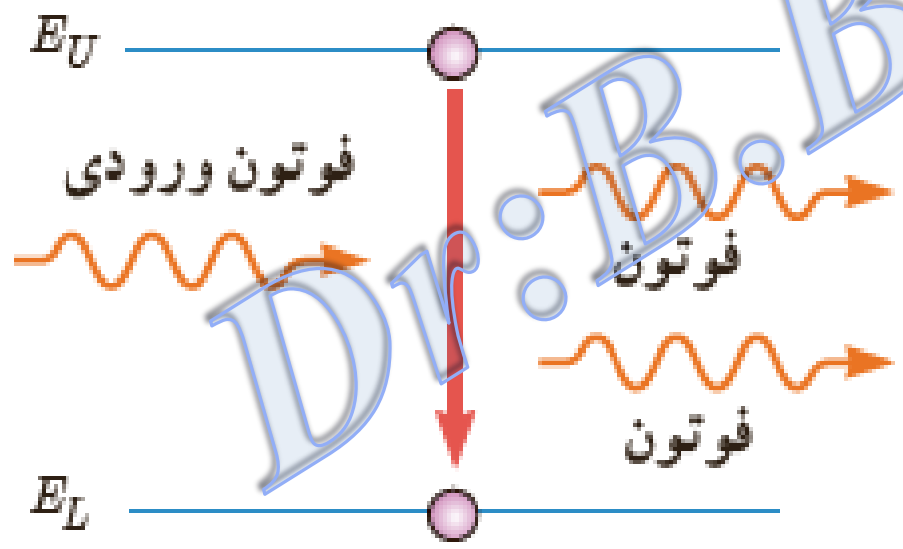
ویژگی های گسیل القایی در تولید لیزر: اول اینکه یک فوتون وارد و دو فوتون خارج می شود (مطابق

شکل زیر). به این ترتیب این فرایند تعداد فوتون ها را افزایش می دهد و نور را تقویت می کند. دوم

اینکه فوتون گسیل شده، در همان جهت فوتون ورودی حرکت می کند. سوم اینکه فوتون گسیل شده

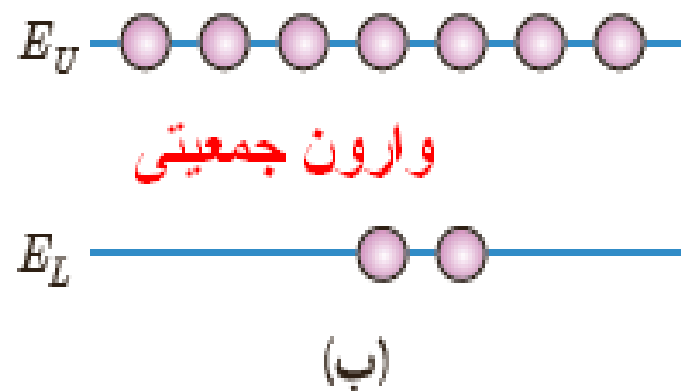
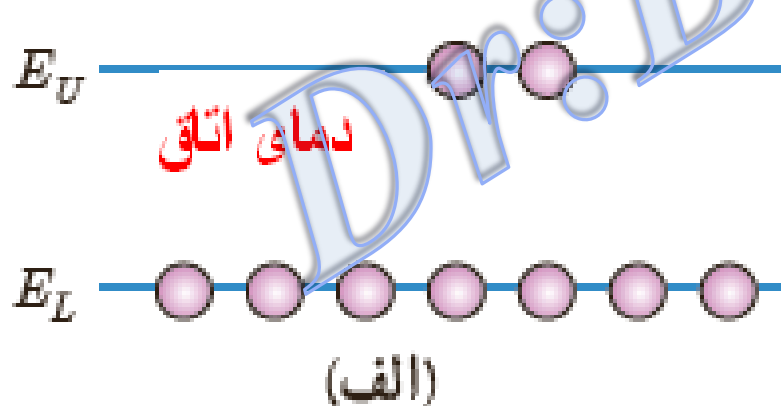
با فوتون ورودی همگام یا دارای همان فاز است. به این ترتیب فوتون هایی که باریکه لیزری را ایجاد

می کنند هم بسامد، هم جهت و هم فاز هستند.

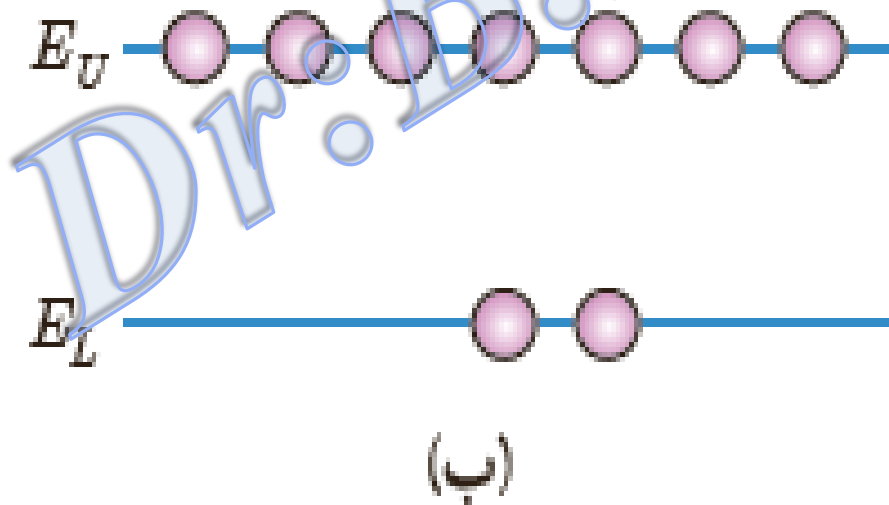

شرایط لازم برای ایجاد وارون جمعیتی جهت تقویت نور لیزر

در گسیل القایی یک چشمة انرژی خارجی مناسب باید وجود داشته باشد تا الکترون‌ها را به ترازهای انرژی بالاتر برانگیزد. این انرژی می‌تواند به روش‌های متعددی از جمله درخش‌های شدید نور معمولی و یا تابش‌های راتاز بالا فراهم شود. اگر انرژی کافی به اتم‌ها داده شود، الکترون‌های بیشتری به تراز انرژی بالاتر برانگیزده خواهند شد، شرطی که به وارونی جمعیت معروف است (مطابق شکل)

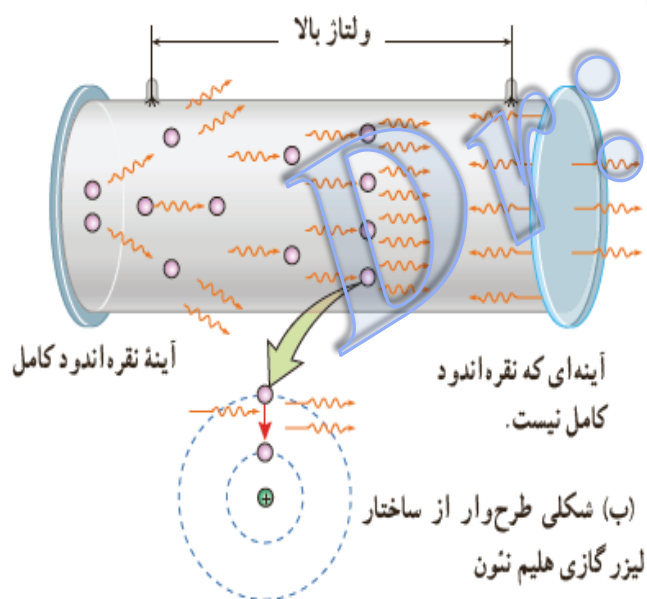

وارونی جمعیت الکترون‌ها در یک محیط لیزری، مربوط به وضعیتی است که تعداد الکترون‌ها در ترازهایی موسوم به ترازهای شبه پایدار نسبت به تراز پایین‌تر بسیار بیشتر باشند. در این ترازها، الکترون‌ها مدت زمان بسیار طولانی‌تری (10^{-2} s) نسبت به حالت برانگیخته معمولی (10^{-8} s) باقی می‌مانند. این زمان طولانی‌تر باعث بیشتری برای افزایش وارونی جمعیت و در نتیجه تقویت نور لیزر فراهم می‌کند.

لیزر گازی هلیم نئون (He - Ne)

گاز کم فشاری شامل ۱۵٪ هلیم و ۸۵٪ نئون درون لوله شیشه‌ای قرار دارد. برای ایجاد وارونی جمعیت، از تخلیه الکتریکی با ولتاژ بالا درون مخلوط گازی استفاده می‌شود. وقتی یک اتم با گسیل خودبه‌خود، فوتونی موازی با محور لوله گسیل کند، فرایند ایجاد باریکه لیزر شروع می‌شود. این فوتون با گسیل القایی باعث می‌شود تا اتم دیگری دو فوتون موازی با محور لوله گسیل کند. این دو فوتون با گسیل القایی، چهار فوتون ایجاد می‌کنند. از چهار فوتون، هشت فوتون حاصل می‌شود و به همین ترتیب نوعی پهن شدن فوتونی به وجود می‌آید. برای اینکه فوتون‌های بیشتر و بیشتری با گسیل القایی به وجود آیند دو انتهای لوله آینه‌هایی قرار می‌دهند تا فوتون‌ها در داخل مخلوطی از گازهای هلیم و نئون به جلو و عقب بازتاب دهند. از آنجا که یکی از آینه‌ها بازتاب‌دهنده کامل نیست، بخش از فوتون‌ها از لوله خارج می‌شوند و باریکه لیزر را تشکیل می‌دهند. بازده لیزرهای هلیم نئون بسیار کم و در حدود ۰/۰۱ تا ۰/۱ درصد است، ولی به دلیل کیفیت خوب باریکه لیزر ایجادشده، کاربرد زیادی در صنعت و فعالیت‌های علمی و آزمایشگاهی دارند.

(الف) تصویری از لیزر گازی هلیم نئون

مثال: بازده یک لیزر برابر 2% و توان ورودی آن 150 W است اگر طول موج باریکه لیزری

663 nm باشد در هر ثانیه چند فوتون از لیزر گسیل می شود؟ $h = 6.63 \times 10^{-34}$

10^{26} (د)

10^{19} (ج)

10^{17} (ب)

10^{14} (الف)

$$Ra = \frac{P_{out}}{P_{in}} \times 100 \Rightarrow \frac{2}{10000} = \frac{P_{out}}{150} \Rightarrow P_{out} = 0.03\text{ (w)}$$

$$E = Pt_{out} \Rightarrow nh \frac{c}{\lambda} = Pt \Rightarrow n = \frac{P_{out} t \lambda}{hc}$$

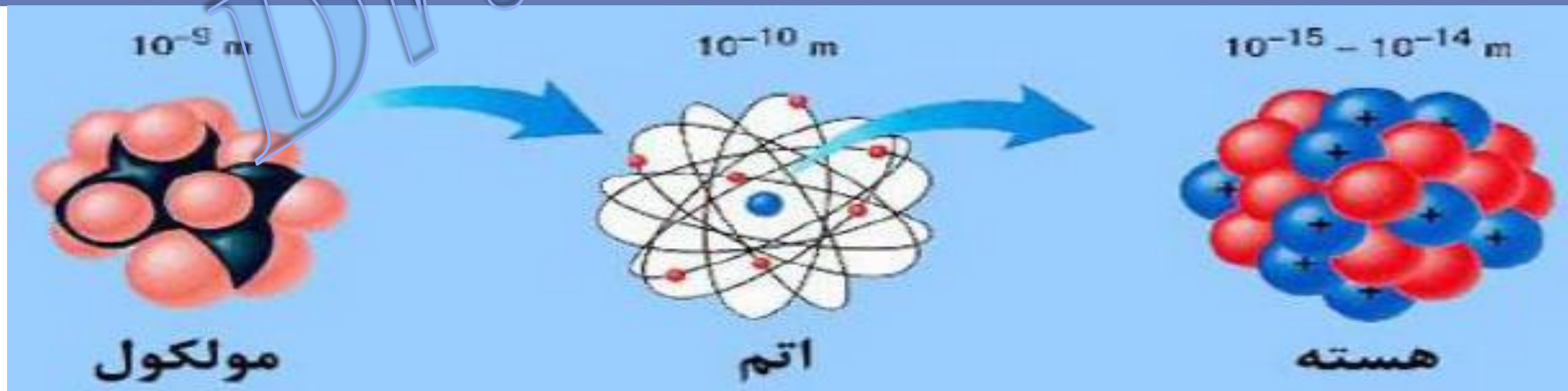
$$n = \frac{0.03 \times 1 \times 663 \times 10^{-9}}{6.63 \times 10^{-34} \times 3 \times 10^8} \Rightarrow n = 10^{17}$$

فیزیک هسته‌ای، شاخه‌ای از فیزیک است که در آن با ساختار، برهم‌کنش‌ها و واپاشی هسته‌های اتمی سروکار داریم. بخش عمده‌ای از پیشرفت فیزیک هسته‌ای، مدیون تحلیل نتایج آزمایش‌ها و اندازه‌گیری‌هایی است که طی قرن گذشته توسط دانشمندانی از حوزه‌های فیزیک و شیمی انجام شده است.

ساختار هسته:

ابعاد اتم در حدود 10^{-10} m (آنگستروم A^0) و ابعاد هسته در حدود 10^{-15} m است.

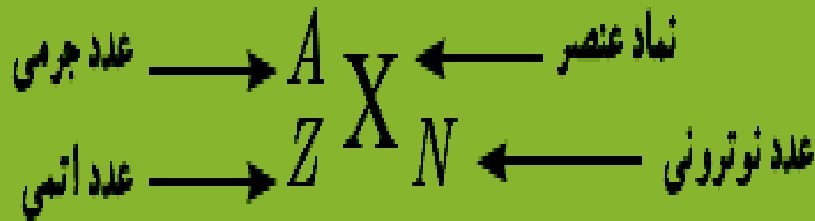
هسته‌ی اتم بسیار چگال (در حدود $10^{14} \frac{\text{g}}{\text{cm}^3}$) و از مجموعه نوکلئون‌ها (پروتون و نوترون) تشکیل شده است.

مقایسه ذرات تشکیل دهنده اتم

نوترونها بار الکتریکی ندارد، و جرمش اندکی بیشتر از پروتون است (جدول زیر). جرم اتم‌ها و همچنین اجزای تشکیل دهنده اتم بسیار افزون بر یکای کیلوگرم یا یکای جرم اتمی نیز بیان می‌کنند.

جرم		بار الکتریکی (C)	ذره
یکای جرم اتمی (u)*	کیلوگرم (kg)		
$5/4858 \times 10^{-4}$	$9/101289 \times 10^{-31}$	$-1/6 \times 10^{-19}$	الکترون
$1/001836$	$1/672622 \times 10^{-27}$	$+1/6 \times 10^{-19}$	پروتون
$1/001836$	$1/672929 \times 10^{-27}$	0	نوטרان

نماد شیمیایی یک عنصر

به مجموع پروتون ها و نوترون ها عدد جرمی گفته می شود $A = N + Z$

بار هر پروتون $+e$ است و بار کل هسته $+ze$ است.

ایزوتوپ: هسته هایی را که دارای عدد اتمی یکسان (تعداد پروتون مساوی) ولی عدد نوترونی و در

نتیجه عدد جرمی متفاوت دارند را ایزوتوپ گویند.

نکته ۱: ایزوتوپ ها دارای خواص شیمیایی یکسان و خواص هسته ای کاملاً متفاوت اند.

نکته ۲: ایزوتوپ های مختلف یک هسته را با نام همان هسته مشخص می کنند به جز هیدروژن.

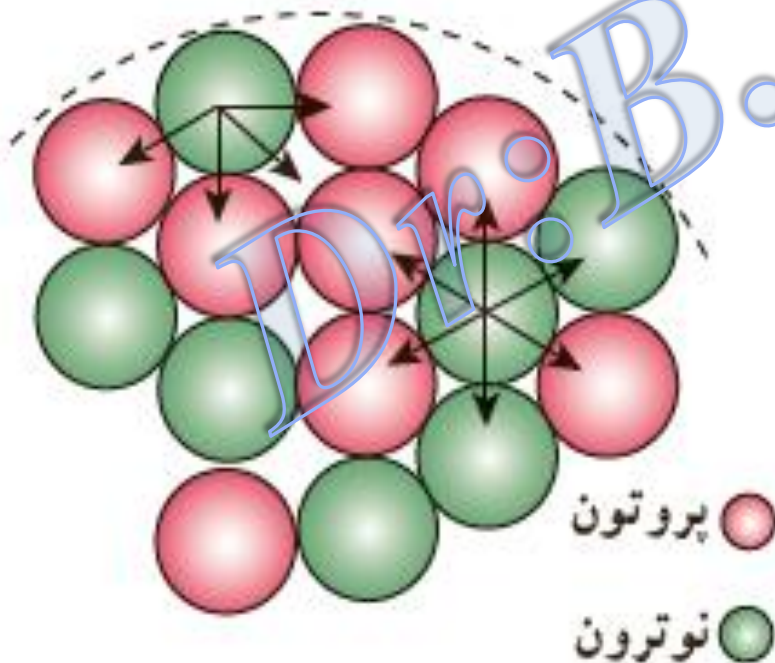
ایزوتوپ‌های مختلف چند عنصر و درصد فراوانی آنها در طبیعت

درصد فراوانی در طبیعت	N	Z	نماد	نام عنصر	درصد فراوانی در طبیعت	N	Z	نماد	نام عنصر
۱/۰۷	۷	۶	^{13}C	کربن ۱۳	۹۹/۹۸۸۵	۱	۱	H	هیدروژن ۱
یافت نمی‌شود	۸	۶	^{14}C	کربن ۱۴	۰/۰۱۱۵	۱	۱	D	دوتریم (هیدروژن ۲، ^2H)
۰/۷۱۶	۱۴۳	۹۲	^{235}U	اورانیم ۲۳۵	بسیار نادر	۲	۱	T	تریتیم (هیدروژن ۳، ^3H)
۹۹/۲۸۴	۱۴۶	۹۲	^{238}U	اورانیم ۲۳۸	۹۸/۹۳	۶	۶	^{12}C	کربن ۱۲

نکته: ایزوتوپ‌های یک عنصر را نمی‌توان با روش‌های شیمیایی از یکدیگر جدا کرد بلکه با روش‌های فیزیکی (اختلاف جرم) می‌توان آن‌ها را از هم تفکیک کرد.

نیروهای هسته ای

در داخل هسته نیروی دافعه کولنی بین پروتون ها و نیروی جاذبه گرانشی بین نوکلئون ها وجود دارد. از آنجایی که نیروی جاذبه گرانشی بسیار ضعیف تر از نیروی دافعه الکتریکی است بنابراین نیروی سومی باید وجود داشته باشد که نوکلئون ها را در کنار یکدیگر نگه دارد. و به آن نیروی هسته ای می گوئیم و دارای این ویژگی است

الف) از آنجایی که نیروی هسته‌ای ربایشی بسیار قوی‌تر از نیروی رانشی الکتریکی و نیروی گرانشی است به آن نیروی قوی می‌گویند.

ب) بر خلاف نیروی الکتریکی که بلندبرد است (هر پروتون به تمام پروتون‌های موجود در هسته نیروی رانشی وارد می‌کند) نیروی هسته‌ای کوتاه‌برد است بطوری که هر نوکلئون فقط به نوکلئون‌های مجاور خود نیروی هسته‌ای وارد می‌کند و اگر این برد از حدی بیشتر شود با سرعت بسیار زیادی به صفر می‌رسد.

ج: نیروی هسته‌ای بین دو نوکلئون از نوع بار مستقل است یعنی بین دو پروتون، دو نوترون و یک پروتون و یک نوترون اندازه‌ی نیرویکی است.

مقایسه: | نیروی هسته‌ای ← قوی و کوتاه‌برد
| نیروی دافعه الکتریکی ← ضعیف و بلند‌برد

عناصر طبیعی سبک ترین عنصر موجود در طبیعت (^1_1H) و سنگین ترین عنصر موجود در طبیعت

اورانیم $^{238}_{92}\text{U}$ می باشد پس عدد اتمی عناصر موجود در طبیعت $1 \leq Z \leq 92$ ، عدد

نوترونی عناصر موجود در طبیعت $0 \leq N \leq 146$ و عدد جرمی عناصر موجود در طبیعت

$1 \leq A \leq 238$ می باشد.

پایداری هسته ها: با افزایش عدد اتمی و زیاد شدن تعداد پروتونها، نیروی رانشی کولنی

اهمیت بیشتری پیدا کرده و باعث ناپایداری هسته می گردد. اگر هسته بخواند پایدار بماند باید تعداد

نوترون های درون هسته افزایش یابد.

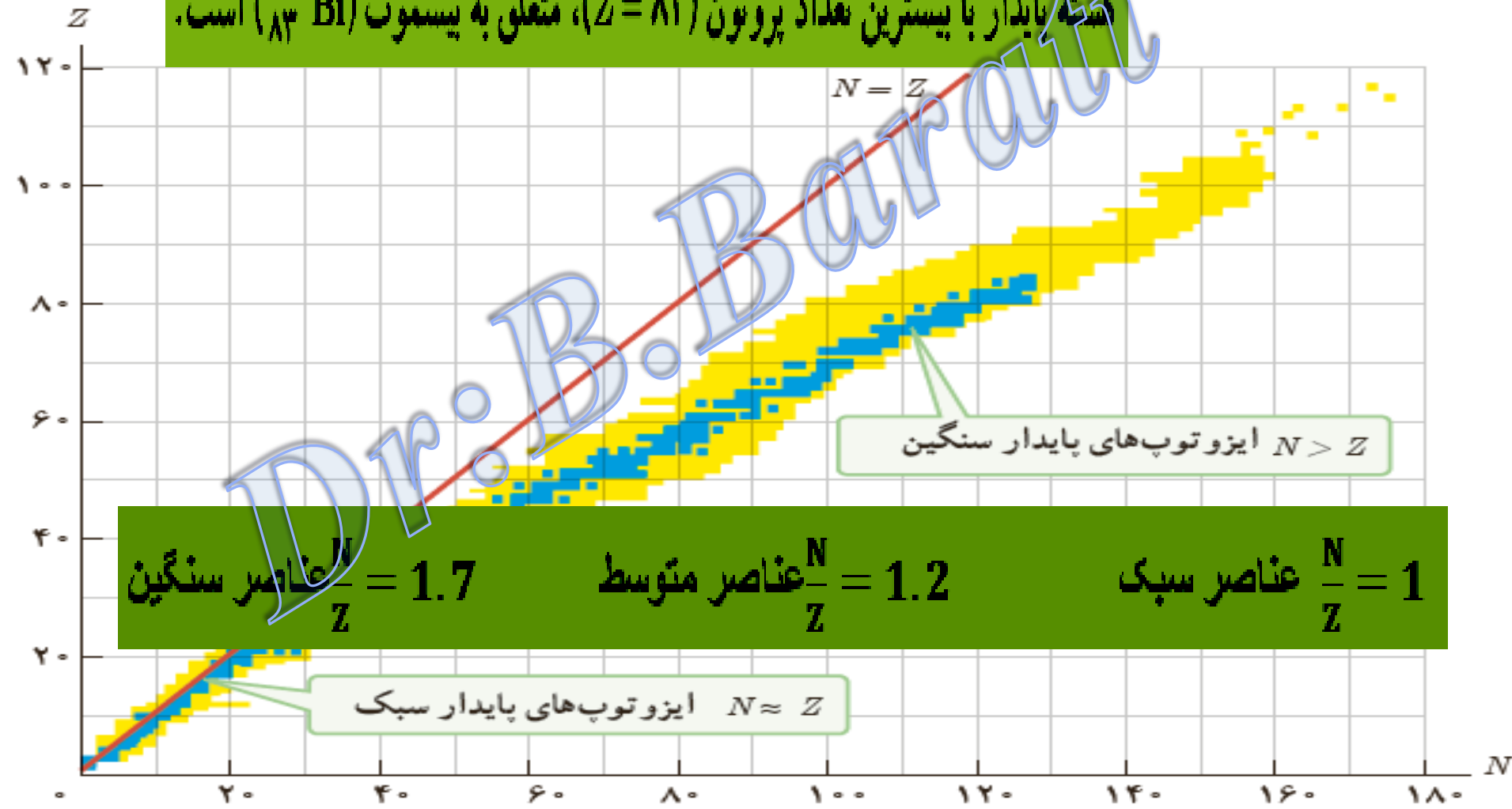
نکته: ایزوتوپ های ناپایدار با گذشت زمان واپاشیده شده و سرانجام به ایزوتوپ های پایدار تبدیل

می شوند.

نسبت $\left(\frac{N}{Z}\right)$ در عناصر مختلف:

در عناصر سبک تعداد پروتون ها و نوترون ها تقریباً برابر است مثلاً $^{12}_6C$ ، اما با زیاد شدن عدد اتمی و افزایش تعداد پروتون ها و ناپدید شدن هسته، تعداد نوترون ها نسبت به پروتون ها افزایش می یابد چرا که افزایش نوترون بدون آنکه به نیروی رانشی کولنی اضافه شود نیروی ربایشی هسته ای را اضافه می کند

استه پایدار با بیشترین تعداد پروتون ($Z=83$)، متعلق به بیسموت ($^{209}_{83}Bi$) است.

توجه

عناصر با عدد اتمی بزرگتر از $Z=83$ را ناپایدار می نامند و به تدریج این عناصر از کره زمین ناپدید می شوند. در بین عناصر با عدد اتمی بالاتر از 83 تنها توریم ($Z=90$) و اورانیم ($Z=92$)، به علت کند بودن پرتوزایی آنها، در طبیعت یافت شده و به عنصر سبک تر تبدیل می شوند.

پرسش: هر نقطه آبی رنگ در نمودار شکل $Z-N$ نشان دهنده یک هسته پایدار است. با توجه به این نمودار به پرسش های زیر پاسخ دهید.

الف) نسبت تعداد نوترون به تعداد پروتون (N/Z) برای هسته های پایدار مختلف ثابت است یا متفاوت؟ توضیح دهید.

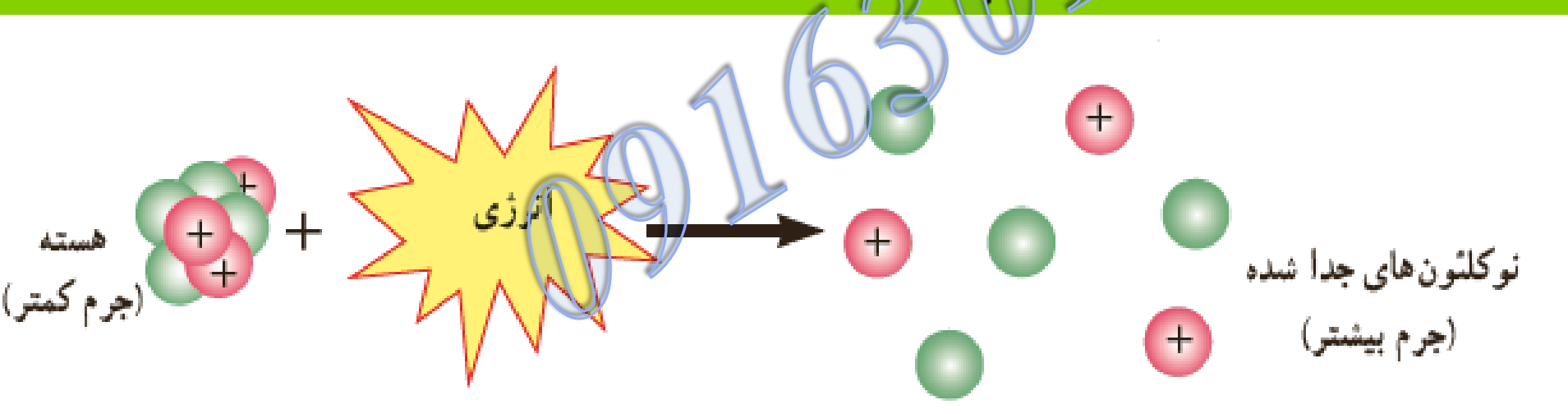
ب) ایزوتوپ های مختلف یک عنصر را چگونه می توان با استفاده از این نمودار تشخیص داد؟

Dr. B. B. B.

انرژی بستگی هسته‌ای و ترازهای انرژی هسته: برای جدا کردن نوکلئون‌های یک هسته،

انرژی لازم است. انرژی لازم برای این منظور، انرژی بستگی هسته‌ای نامیده می‌شود شکل (زیر)

توضیحات بیشتر: اندازه‌گیری‌های دقیق نشان داده است که جرم هسته از مجموع جرم پروتون‌ها و نوترون‌های تشکیل‌دهنده‌اش اندکی کمتر است. اگر این اختلاف جرم را که به آن کاستی جرم هسته گفته می‌شود، مطابق رابطه معروف اینشتین $(E = mc^2)$ ، در مربع تندی نور (c^2) ضرب کنیم انرژی بستگی هسته‌ای به دست می‌آید. توجه کنید که هرچند اختلاف جرم هسته با مجموع جرم نوکلئون‌های تشکیل‌دهنده آن بسیار ناچیز است، چون در آن عدد بسیار بزرگی است ضرب می‌شود، این کاستی جرم اندک، معادل انرژی قابل ملاحظه‌ای است

مثال: در یک واکنش هسته ای، $2mgr$ جرم تبدیل به انرژی شده است. انرژی حاصل، معادل با چنکیلووات ساعت است.

$$c = 3 \times 10^8 \frac{m}{s}$$

$$5 \times 10^9 \text{ (د)}$$

$$5 \times 10^4 \text{ (ج)}$$

$$2/5 \times 10^9 \text{ (ب)}$$

$$2/5 \times 10^4 \text{ (الف)}$$

$$E = mc^2 \rightarrow E = 2 \times 10^{-6} (3 \times 10^8 \times 3 \times 10^8) = 18 \times 10^{+10} \text{ j}$$

$$1 \text{ kwh} = 3.6 \times 10^6 \text{ j} \quad E = 18 \times 10^{10} \text{ j} \frac{1 \text{ kwh}}{3.6 \times 10^6 \text{ j}} = 5 \times 10^4 \text{ kwh}$$

مقایسه انرژی ترازهای هسته ای و ترازهای الکترونی

1) انرژی نوکلئون‌های وابسته به هسته نیز مانند انرژی الکترون‌های وابسته به اتم، کوانتیده‌اند و نوکلئون‌های درون هسته نمی‌توانند هر انرژی دلخواهی را اختیار کنند.

2) همانطوری که الکترون‌های اتم می‌توانند با جذب انرژی از تراز پایه به تراز برانگیخته بروند، نوکلئون‌ها نیز می‌توانند با جذب انرژی به ترازهای بالاتر بروند. در نتیجه هسته برانگیخته شود. هسته برانگیخته با گسیل فوتون به تراز پایه بر می‌گردد.

3) نکته قابل توجه آن است که اختلاف بین ترازهای انرژی نوکلئون‌ها در هسته از مرتبه keV تا مرتبه MeV است، در حالی که اختلاف بین ترازهای انرژی الکترون‌ها در اتم از مرتبه eV است. از این رو، هسته‌ها در واکنش‌های شیمیایی برانگیخته نمی‌شوند.

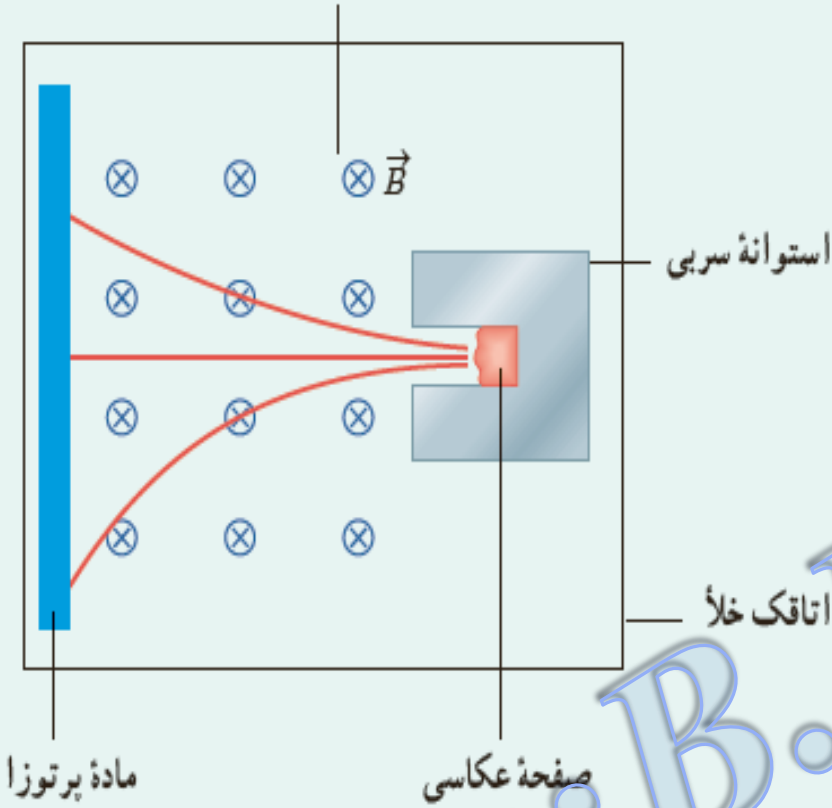
پرتوزایی مواد رادیواکتیو:

هسته های ناپایدار با گذشت زمان با گسیل پرتوهایی واپاشیده و به هسته های سبک تر تبدیل می شوند این خاصیت هسته ها را پرتوزایی و هسته های ناپایدار و برانگیخته را که توانایی گسیل پرتوها را دارند هسته های پرتوزا گویند.

توجه: در پرتوزایی طبیعی سه نوع پرتو ایجاد می شود: پرتوهای آلفا (α), پرتوهای بتا (β) و پرتوهای گاما (γ). پرتوهای α کمترین نفوذ را دارند و با ورقه نازک سربی با ضخامت ناچیز ($\approx 0.1 \text{ mm}$) متوقف می شوند. در حالی که پرتوهای β مسافت خیلی بیشتری را ($\approx 1 \text{ mm}$) در سرب نفوذ می کنند. پرتوهای γ بیشترین نفوذ را دارند و می توانند از ورقه ای سربی به ضخامت نایل ملاحظه ای ($\approx 100 \text{ mm}$) بگذرند.

توجه: در تمام فرایندهای واپاشی پرتوزا مشاهده شده است که تعداد نوکلئون‌ها در طی فرایند واپاشی هسته‌ای پایسته است؛ یعنی تعداد نوکلئون‌ها، پیش از فرایند با تعداد نوکلئون‌ها پس از فرایند مساوی است.

میدان مغناطیسی (عمود بر صفحه کاغذ به طرف درون)

پرسش: شکل روبه‌رو طرح آزمایش ساده‌ای را نشان می‌دهد که به کمک آن می‌توان سه نوع پرتوزایی طبیعی را مشاهده کرد و به تفاوت بار و جرم پرتوها از یکدیگر پی برد. قطعه‌ای از ماده پرتوزا را در ته حفره باریکی در یک استوانه سربی قرار می‌دهند. استوانه را درون اتاقکی می‌گذارند و هوای درون آن را تخلیه می‌کنند. سپس یک صفحه عکاسی مقابل حفره قرار می‌دهند و میدان مغناطیسی یکنواختی درون اتاقک برقرار می‌کنند. خطوط قرمز رنگ، مسیر حرکت پرتوها را نشان می‌دهد. نوع بار پرتوها را با هم مقایسه کنید.

Dr. B. Boroujeni

الف) آلفا زایی (4α)

۱- از جنس هسته هلیم است $4\alpha = {}^4_2\text{He}^{++}$

$$q_\alpha = 2\alpha - 2$$

۳- در میدان های الکتریکی، مغناطیسی

و گرانشی منحرف می شود.

۴- معادله واپاشی $\frac{A}{Z}X \rightarrow \frac{A-4}{Z-2}Y + \frac{4}{2}\alpha$

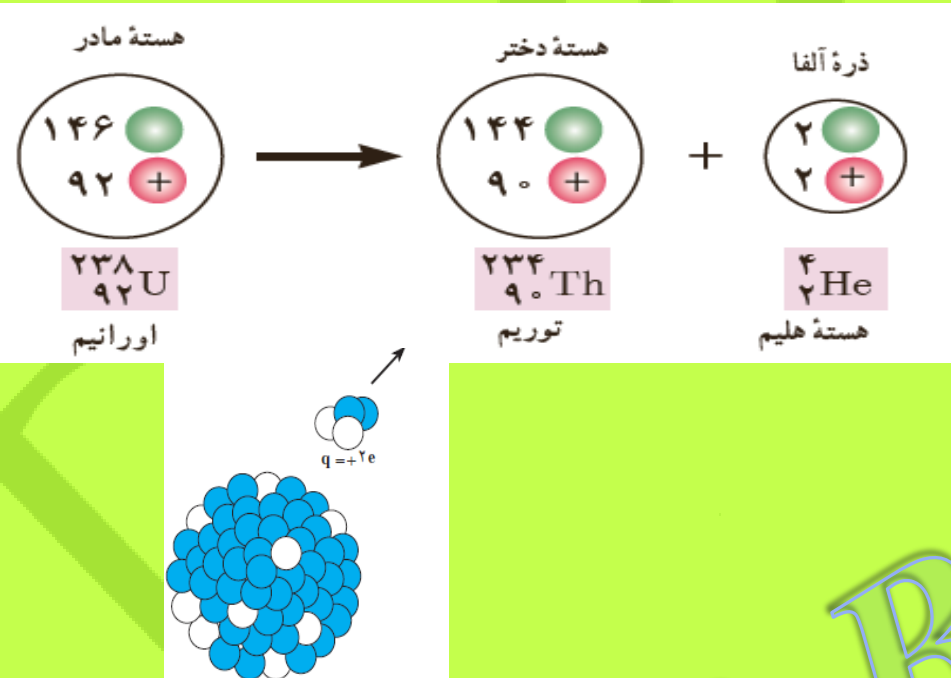
۵- با تابش آلفا ۲ واحد از عدد اتمی کم می شود و عنصر دو پستون در جدول تناوبی عقب می رود.

۶- ذره های آلفا، سنگین اند و بار مثبت دارند. بُرد این ذره ها کوتاه است. این ذرات پس از طی

مسافت کوتاهی در هوا (۱ تا ۲ سانتی متر) و یا با عبور از لایه ای نازک از مواد جذب می شوند.

اگر این ذره ها از راه تنفس یا دستگاه گوارش وارد بدن شوند، باعث آسیب شدید به بافت های بدن

می شوند. بنابراین، باید مراقب بود که مواد آلفا زا هرگز وارد بدن نشوند.

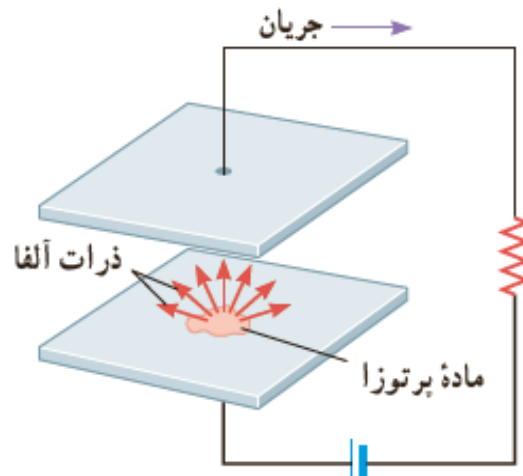

فناوری و کاربرد: واپاشی آلفا و آشکارسازهای دود

یکی از کاربردهای گسترده واپاشی α در آشکارسازهای دود است (شکل الف). شکل ب، مدار و بخش اصلی یک آشکارساز دود را نشان می‌دهد. دو صفحه که چک و موازی فلزی در فاصله حدود یک سانتی متر از یکدیگر قرار داده می‌شوند. مقدار اندکی ماده پرتوزا را که ذرات α گسیل می‌کنند در وسط یکی از صفحه‌ها می‌گذارند. ذرات α با مولکول‌های هوای بین دو صفحه برخورد می‌کنند، مولکول‌های هوا یونیده می‌شوند. یون‌های مثبت و منفی به وجود می‌آیند. ولتاژ باتری باعث می‌شود یک صفحه مثبت و صفحه دیگر منفی باشد، به طوری که هر صفحه یون‌های با بار مخالف را جذب می‌کند. در نتیجه در مدار متصل به صفحه‌ها جریانی به وجود می‌آید. وجود ذرات دود میان صفحه‌ها جریان الکتریکی می‌دهد؛ زیرا یون‌هایی که به ذرات دود برخورد می‌کنند معمولاً خنثی می‌شوند. افت جریان که ذرات دود باعث آن می‌شود هشدار دهنده‌ای را به کار می‌اندازد.

(الف)

(ب)

ب) واپاشی بتا (β^-) :

۱- از جنس الکترون

۲- در میدان الکتریکی، مغناطیسی منحرف می شود

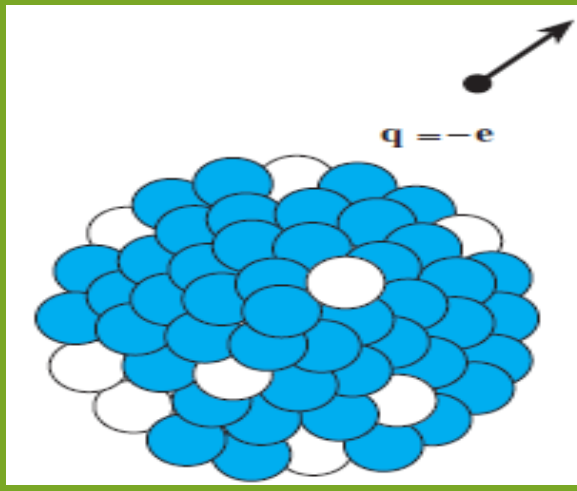
$$q_{\beta} = -e$$

$${}^0_{-1}\beta \rightarrow {}^0_{-1}e + \bar{\nu}$$

۳- معادله واپاشی $n \rightarrow p + e + \bar{\nu}$

شود

۴- متداولترین نوع واپاشی است.

۵- این الکترون وقتی بوجود می آید که: $n \rightarrow p + e + \bar{\nu}$ و بصورت بتای منفی از هسته گسیل می

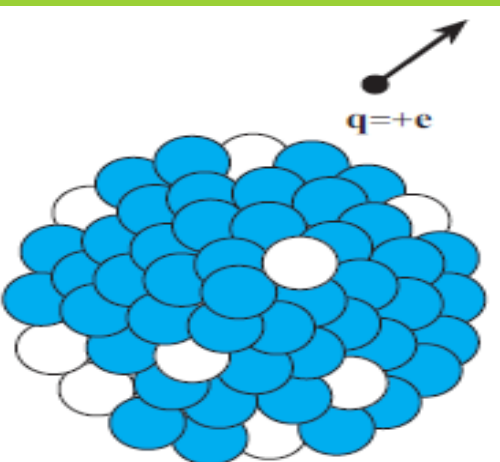

واپاشی پوزیترون زا (${}^0_{+1}\text{B}$):

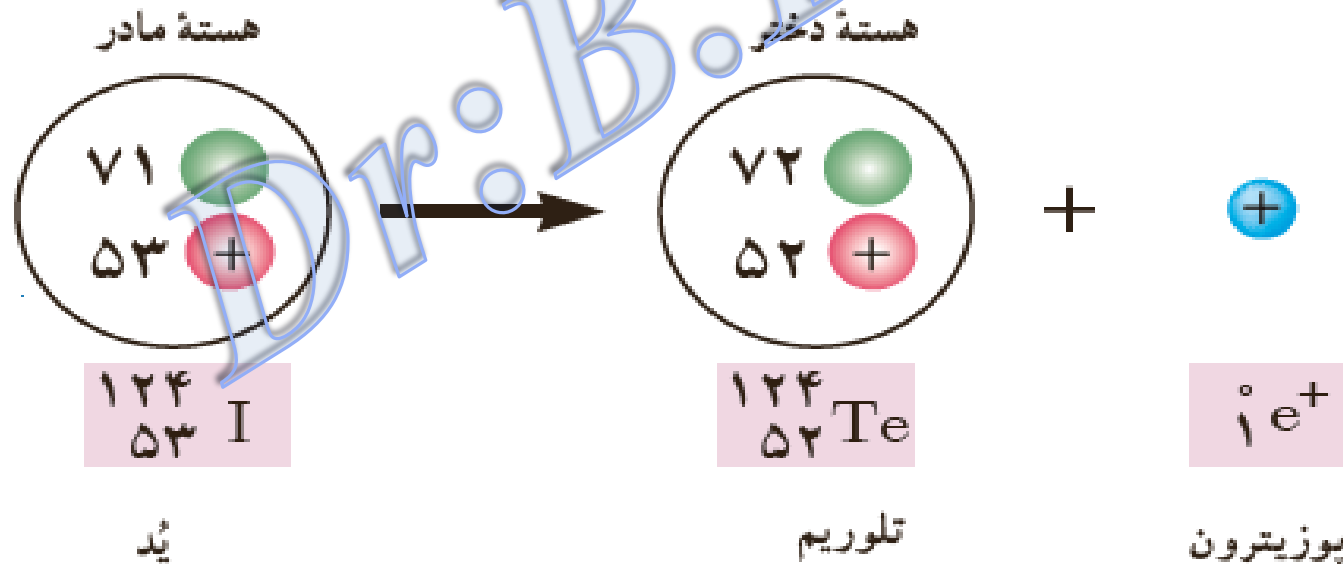
۱- پوزیترون ذره ای هم مرتبه با جرم الکترون ولی بار آن مثبت است.

$$q_{\text{B}^+} = +e \quad ۲-$$

۳- در میدان های E و B منحرف می شود.

۵- این ذره وقتی بوجود می آید که: ${}^1_0\text{n} \rightarrow {}^1_0\text{n} + {}^0_{-1}\text{e}$ و بصورت بتای مثبت از هسته گسیل می شود.

تمرین: لوتیم (${}_{71}^{176}\text{Lu}$) عنصر پرتوزایی است که با گسیل بتای منفی، واپاشی می کند. معادله این واکنش را بنویسید و با استفاده از جدول تناوبی عنصرها که در پیوست آمده است، عنصر جدیدی را که تولید می شود تعیین کنید.

تمرین: ایزوتوپ (${}_{8}^{15}\text{O}$) با گسیل پوزیترون، واپاشی می کند. معادله این واکنش را بنویسید و با استفاده از جدول تناوبی عنصرها که در پیوست آمده است، عنصر جدیدی را که تولید می شود تعیین کنید.

Dr. B. Barati

ج) واپاشی گامازایی $({}^0_0\gamma)$:

۱- از جنس امواج E - M هستند.

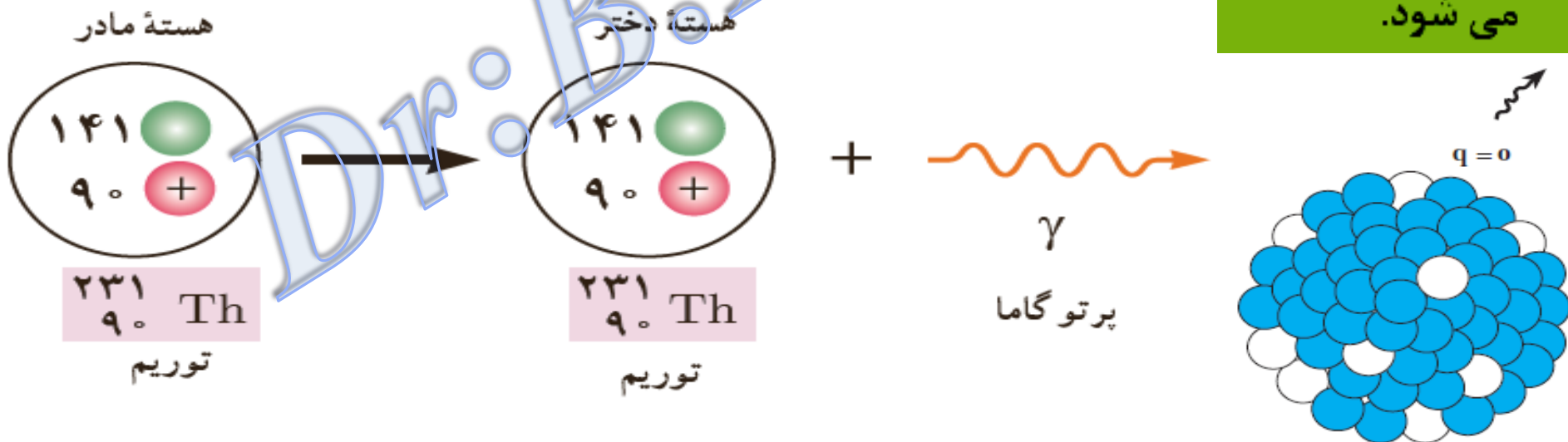
۲- نه جرم دارد و نه بار الکتریکی، پس در میدان های الکتریکی و مغناطیسی منحرف نمی شود.

۳- معمولاً بعد از واپاشی های آلفا و بتا رخ می دهد.

۴- معادله واپاشی ${}^A_ZX^* \rightarrow {}^A_ZX + {}^0_0\gamma$

۵- با واپاشی گاما هسته از حالت برانگیخته به حالت پایدار می رسد سطح انرژی هسته کمتر

می شود.

نکات:

واکنش های هسته ای از دو قاعده زیر پیروی می کنند.

الف) مجموع عددهای اتمی (Z) در دو طرف واکنش یکسان است.

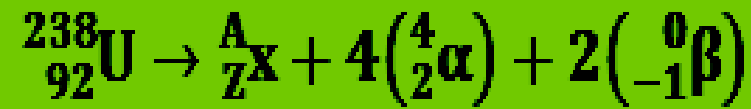
ب) مجموع عددهای جرمی (A) در دو طرف واکنش یکسان است.

نکته: تعداد ذرات α و β گسیل شده در یک واکنش هسته ای با رابطه های زیر تعیین می شوند.

$$\begin{matrix} A_1 \\ z_1 \end{matrix} \mathbf{x} \rightarrow \begin{matrix} A_2 \\ z_2 \end{matrix} \mathbf{y} + m \begin{pmatrix} 4 \\ 2 \end{pmatrix} \alpha + n \begin{pmatrix} 0 \\ -1 \end{pmatrix} \beta \rightarrow \left| \begin{array}{l} m = \frac{A_1 - A_2}{4} \\ n = \frac{A_1 - A_2}{2} + (z_2 - z_1) \end{array} \right.$$

m تعداد ذرات آلفا و n تعداد ذرات بتا

مثال: هسته $^{238}_{92}\text{U}$ با گسیل، چهار ذره α و دو ذره β^- به هسته ^A_ZX تبدیل می شود معالنه واکنش را بنویسید A و Z را به دست آورید.

$$238 = A + 4 \times 4 + 2(0) \Rightarrow A = 222$$

$$92 = Z + 4 \times 2 - 2 \Rightarrow Z = 86$$

گزینه سه

در واپاشی هسته‌های ناپایدار، کدام مورد درست است؟ ($e = 1.6 \times 10^{-19} \text{ C}$)

(۱) هنگام گسیل پوزیترون بار هسته به اندازه $1.6 \times 10^{-19} \text{ C}$ افزایش می‌یابد.

(۲) هنگام گسیل الکترون بار هسته به اندازه $1.6 \times 10^{-19} \text{ C}$ کاهش می‌یابد.

(۳) هنگام گسیل α بار هسته به اندازه $3.2 \times 10^{-19} \text{ C}$ کاهش می‌یابد.

(۴) هنگام گسیل گاما، پوزیترون و الکترون، بار هسته ثابت می‌ماند.

خوب است بدانیم: جراحی با پرتوهای گاما

برای درمان مشکلات خاصی در مغز، به تخریب غده‌های خوش خیم و سرطانی و نیز رفع نقص‌ها در رگ‌های خونی استفاده می‌شود.

در این روش از چاقویی استفاده نمی‌شود، از باریک‌های بسیار متمرکز و توانمندی از پرتوهای گاما که متوجه غده و نقص در رگ‌ها

می‌شود بهره می‌گیرند. پرتوهای γ توسط چشمه کبالت ^{60}Co گسیل می‌شوند. همان‌طور که شکل الف نشان می‌دهد، بیمار

یک کلاه ایمنی فلزی بر سر می‌گذارد که سوراخ‌های بسیار کوچکی روی آن ایجاد شده است. پرتوهای عبوری از این

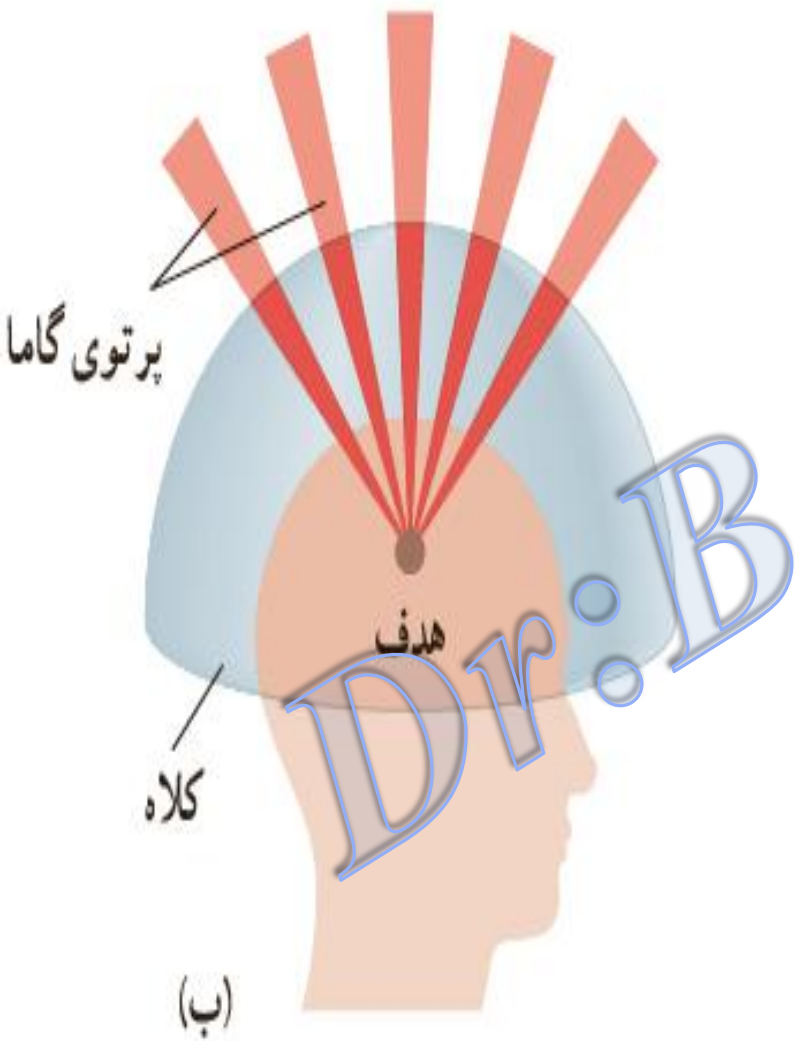
سوراخ‌ها، روی هدف مورد نظر درون مغز متمرکز می‌شوند. از این رو باانت هدف، مقدار بسیار زیادی تابش را دریافت

می‌کند و تخریب می‌شود، در حالی که بافت سالم مجاور آسیبی نمی‌بیند. جراحی با پرتوهای گاما، روشی بدون درد و

خونریزی است که اغلب با بی‌حسی موضعی صورت می‌گیرد. مدت زمان بستری شدن در بیمارستان، خیلی کوتاه‌تر از

جراحی به روش معمول است و بیمار پس از چند روز، به روال زندگی عادی خود باز می‌گردد.

خوب است بدانیم: جراحی با پرتوهای گاما

نیمه عمر ماده پرتوزا:

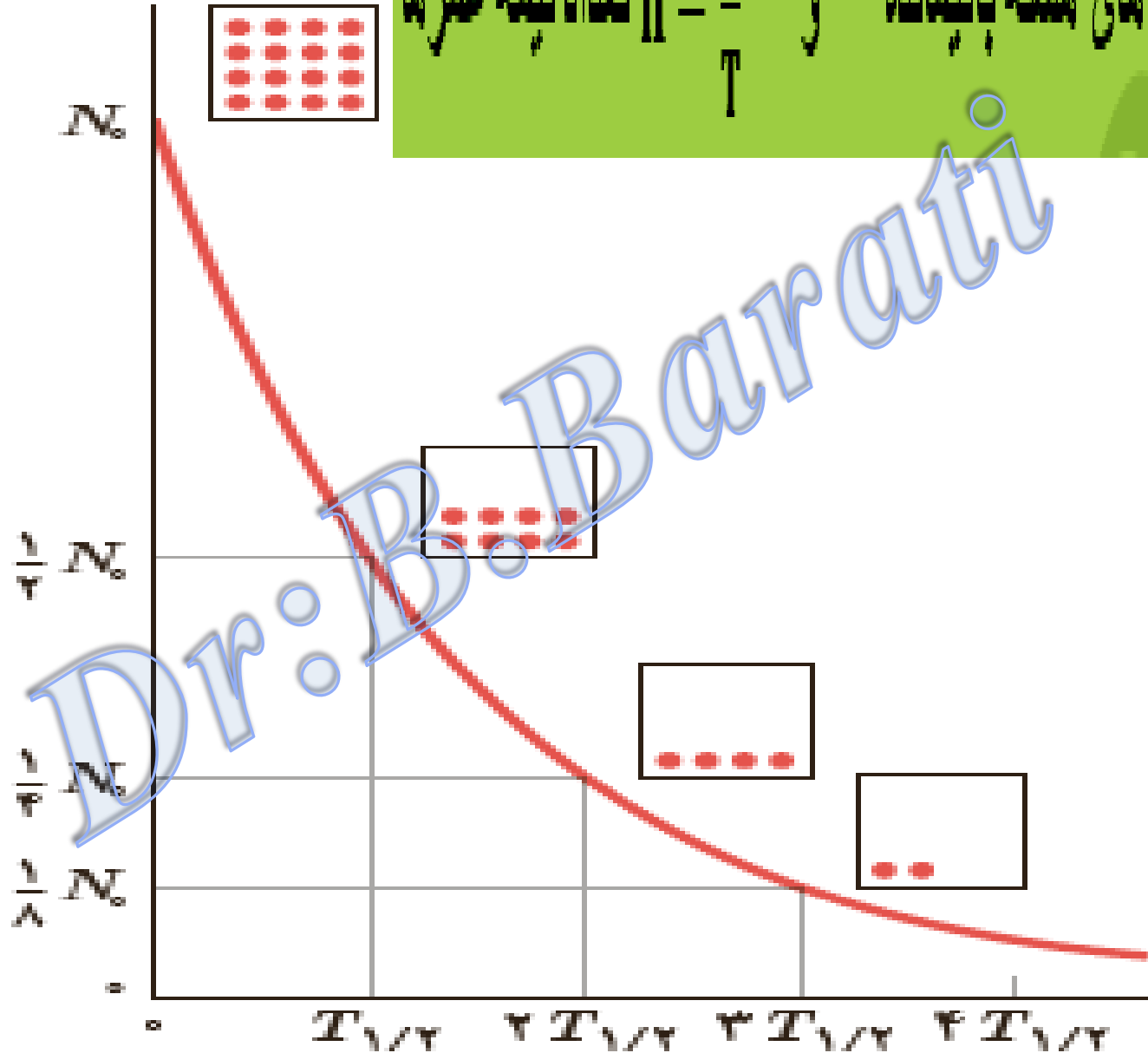
ثابت واپاشی (λ): احتمال واپاشی یک هسته پرتوزا در یک ثانیه را ثابت واپاشی (λ) می گویند و یکای آن S^{-1} است.

نکته: ثابت واپاشی (λ) فقط تابع نوع هسته ای است که واپاشیده می شود و به عوامل خارجی مانند دما، فشار، میدان های الکتریکی و مغناطیسی بستگی ندارد.

نیمه عمر (T): مدت زمانی است که طی آن نیمی از هسته های پرتوزای موجود در آن ماده پرتوزاد واپاشیده می شود.

$$N = \frac{N_0}{2^n} \leftarrow \text{تعداد های هسته باقیمانده} \quad \text{و} \quad n = \frac{t}{T} \leftarrow \text{تعداد نیمه عمرها}$$

تعداد هسته‌های مادر پرتوزا

تعداد هسته‌های باقیمانده $N = \frac{N_0}{2^n}$ و تعداد نیمه عمرها $n = \frac{t}{T_{1/2}}$

Dr: B. Barati

زمان

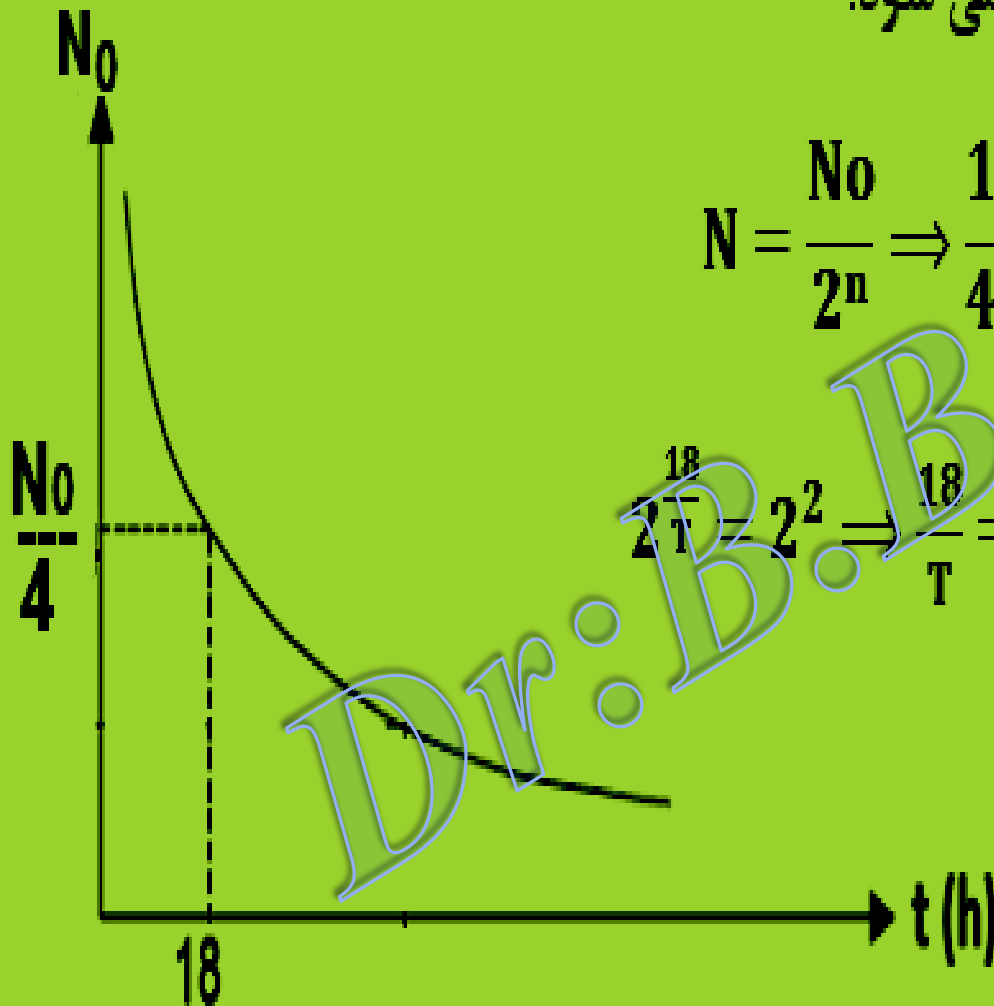
جداول کلیدی برای حل این مسائل

تعداد نیمه عمر	۱	۲	۳	۴	۵	۶
تعداد هسته های باقیمانده	۵۰%	۲۵%	۱۲/۵%	۶/۲۵%	۳۳%	۱/۵%
تعداد هسته های متلاشی شده	۵۰%	۷۵%	۸۷/۵%	۹۲/۷۵%	۹/۷%	۹۸/۵%

تعداد نیمه عمر	۱	۲	۳	۴	۵	۶
تعداد هسته های باقیمانده	$\frac{1}{2}$ No	$\frac{1}{4}$ No	$\frac{1}{8}$ No	$\frac{1}{16}$ No	$\frac{1}{32}$ No	$\frac{1}{64}$ No
تعداد هسته های متلاشی شده	$\frac{1}{2}$ No	$\frac{3}{4}$ No	$\frac{7}{8}$ No	$\frac{15}{16}$ No	$\frac{31}{32}$ No	$\frac{63}{64}$ No

مثال: در شکل مقابل: نمودار ذرات ماده ی پرتوزا بر حسب زمان نشان داده شده است پس از

گذشت چند روز ۹۳/۷۵ درصد ماده واپاشیده می شود.

$$N = \frac{N_0}{2^n} \Rightarrow \frac{1}{4} N_0 = \frac{N_0}{2^{\frac{18}{T}}}$$

$$\frac{18}{2^{\frac{18}{T}}} = 2^2 \Rightarrow \frac{18}{T} = 2 \Rightarrow T = 9 \text{ روز}$$

$$\frac{m}{m_0} = \frac{1}{2^{\frac{t}{T}}} \Rightarrow \frac{6}{100} = \frac{1}{2^{\frac{t}{9}}} \Rightarrow 16 = 2^{\frac{t}{9}}$$

$$2^4 = 2^{\frac{t}{9}} \Rightarrow \frac{t}{9} = 4 \Rightarrow t = 36 \text{ روز}$$

مثال: نمودار روپرو مربوط به يد پرتوزا است N و t به ترتيب کدام است؟

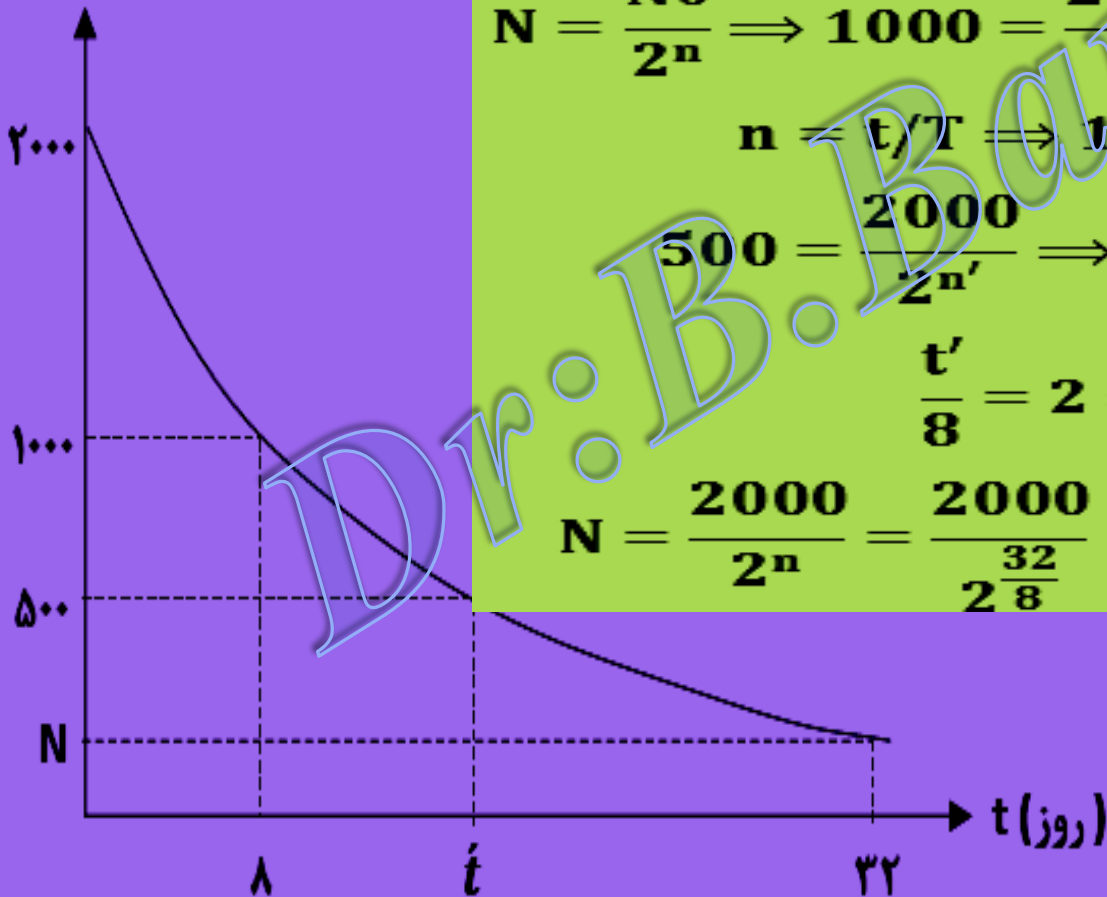
(د) ۲۰۰ و ۲۴

(ج) ۱۷۵ و ۲۴

(ب) ۲۵۰ و ۱۶

(الف) ۱۲۵ و ۱۶

تعداد هسته‌ها

$$N = \frac{N_0}{2^n} \Rightarrow 1000 = \frac{2000}{2^n} \Rightarrow 2^n = 2^1 \Rightarrow n = 1$$

$$n = t/T \Rightarrow 1 = 8/T \Rightarrow T = 8$$

$$500 = \frac{2000}{2^{n'}} \Rightarrow 2^{n'} = 2^2 \Rightarrow n' = 2$$

$$\frac{t'}{8} = 2 \Rightarrow t' = 16$$

$$N = \frac{2000}{2^n} = \frac{2000}{\frac{32}{2^8}} = \frac{2000}{2^4} = \frac{2000}{16} = 125$$

مثال: نیمه عمر یک ماده پرتوزا ۸ روز است پس از ۳۲ روز، چند درصد از هسته های آن ماده

دچار واپاشی می شوند؟

د) 93.75

ج) 82.25

ب) 75

الف) 64

تعداد نیمه عمر	۱	۲	۳	۴
تعداد هسته های باقیمانده	۵۰%	۲۵%	۱۲/۵%	۶/۲۵%
تعداد هسته های متلاشی شده	۵۰%	۷۵%	۸۷/۵%	۹۳/۷۵%

مثال: اگر نیم عمر یک ماده ی رادیواکتیو برابر ۱۴ روز باشد بعد از چند روز تعداد ذرات فعال آن $\frac{1}{8}$ تعداد اولیه می شود؟

۸۴ (د)

۶۳ (ج)

۴۲ (ب)

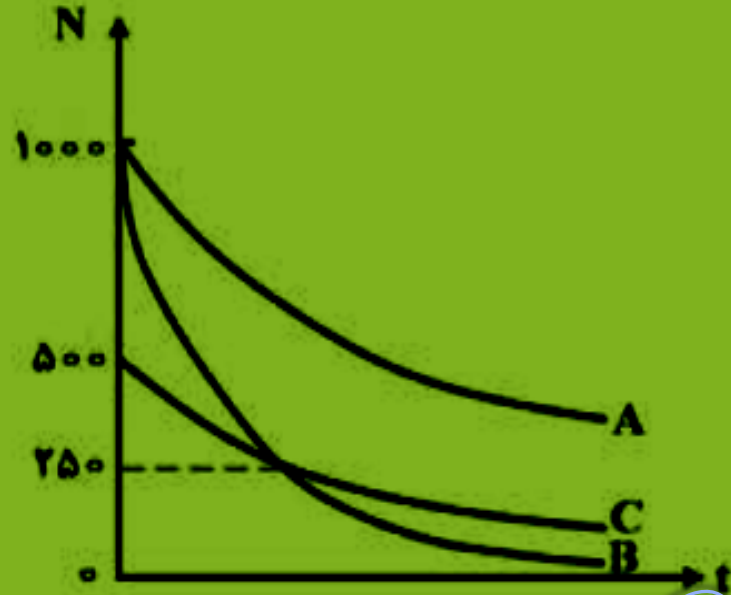
۲۱ (الف)

تعداد نیمه عمر	۱	۲	۳
تعداد هسته های باقیمانده	$\frac{1}{2}$ No	$\frac{1}{4}$ No	$\frac{1}{8}$ No
تعداد هسته های متلاشی شده	$\frac{1}{2}$ No	$\frac{3}{4}$ No	$\frac{7}{8}$ No

$$N = \frac{1}{8} N_0 \Rightarrow n = 3 \rightarrow t = nT = 3 \times 14 = 42 \text{ روز}$$

نمودار تعداد هسته‌های سه عنصر پرتوزا بر حسب زمان، مطابق شکل زیر است. اگر نیمه عمر این سه عنصر

T_A ، T_B و T_C باشد، کدام مورد درست است؟

$T_A = T_C > T_B$ (۱)

$T_A > T_B = T_C$ (۲)

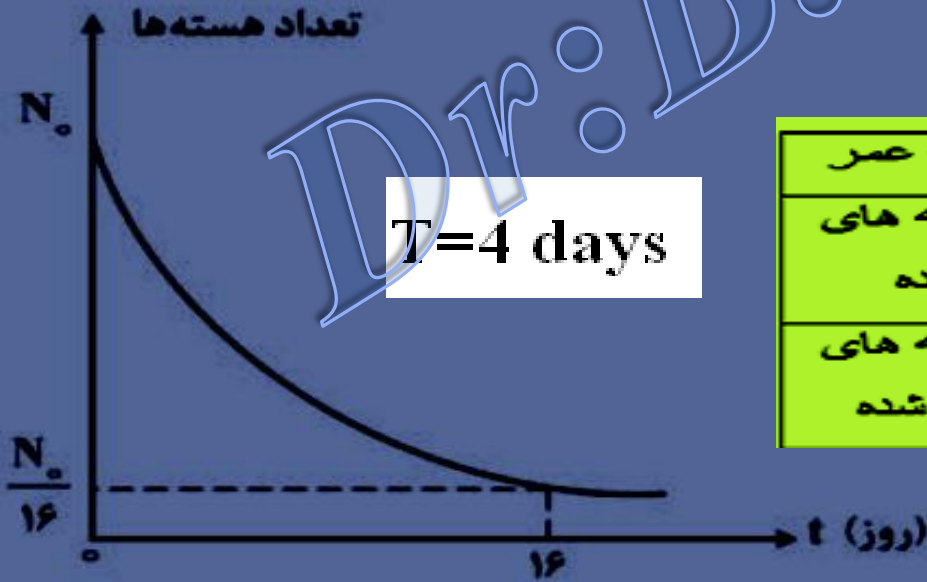
$T_A > T_B > T_C$ (۳)

$T_A > T_C > T_B$ (۴)

گزینه چهار

نمودار تغییرات تعداد هسته‌های یک ماده پرتوزا بر حسب زمان، مطابق شکل زیر است. پس از گذشت هشت روز

چند درصد از هسته‌های آن فعال باقی می‌ماند؟

تعداد نیمه عمر	۱	۲
تعداد هسته های باقیمانده	۵۰٪	۲۵٪
تعداد هسته های متلاشی شده	۵۰٪	۷۵٪

۸۷٫۵ (۱)

۵۰ (۲)

۲۵ (۳)

۱۲٫۵ (۴)